

БНМАУ-аас ХБНСЮУ-д суугаа Элчин сайдын яам

Ёслолын тэмдэглэл

Белград хот

1983 оны 2 дугаар
сарын 24-ний өдөр

№

12

Батламж жуух бичиг солилцсон
тухай

ХБНСЮУ-ын Гадаад хэрэг эрхэлсэн Холбооны нарийн бичгийн дарга нарын газартай урьдчилан тохиролцсоны дагуу БНМАУ, ХБНСЮУ-ын хооронд 1981 оны зургадугаар сарын 8-ны өдөр Улаанбаатар хотноо байгуулсан БНМАУ, ХБНСЮУ-ын хооронд иргэн, гэр бүл, эрүүгийн хэргийн талаар эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх тухай гэрээний батламж жуух бичгүүдийг элчин сайд Л.Ринчин, Югославын Гадаад хэрэг эрхэлсэн Холбооны нарийн бичгийн даргын туслах Димитрие Крайгер нар энэ 1983 оны хоёрдугаар сарын 23-ны өдрийн 10 цагт ХБНСЮУ-ын Гадаад хэрэг эрхэлсэн Холбооны нарийн бичгийн дарга нарын газар дээр солилцов.

Батламж жуух бичгүүдийг солилцох ёслолд дээр дурдсан хүмүүсээс гадна югославын талаас Консулын газрын дарга Жорже Кривокапич, Олон улсын гэрээ эрхийн хэлтсийн зөвлөх Миодраг Максимович, Дорнод Европ, БНМАУ-ыг хариуцсан газрын тусгай зөвлөх Радойко Журакич-Фехимович, референт Мирослав Грозданович, орчуулагч эмэгтэй ба монголын талаас тус ЭСЯ-ны III нарийн бичгийн дарга П.Бүдрагчаа, атташе Д.Баатар нар тус тус оролцов.

Батламж жуух бичгүүдийг солилцсон тухай протоколд гарын үсэг зурсны дараа н.Л.Ринчин, Д.Крайгер нар батламж жуух бичгүүдийг солилцож харилцан товч үг хэлэв.

н.Д.Крайгер хэлсэн үгэндээ, ХБНСЮУ, БНМАУ-ын хооронд иргэн, гэр бүл, эрүүгийн хэргийн талаар эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх тухай гэрээний батламж жуух бичгүүдийг солилцсон явдалд баяртай байгаагаа илэрхийлээд, ЮКХ, МАХН болон ХБНСЮУ, БНМАУ-ын найрамдалт харилцаа амжилттай хөгжиж, эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх тухай гэрээ байгуулснаар манай хоёр орны харилцаа бас нэгэн салбарыг хамрах боллоо гэж тэмдэглэв. Тэрээр, уг гэрээг маш сайн боловсруулсан эрх зүйн баримт бичиг байна гэж онцлон тэмдэглээд, иргэн, гэр бүл, эрүүгийн хэргийн салбарт хоёр орны хооронд үүсч болох ямар нэгэн асуудлыг шийдвэрлэхэд зохих эрх зүйн гэрээтэй боллоо гэв. Эцэст нь, манай хоёр нам, төрийн харилцаа цаашид улам өргөжин хөгжих ерөөлийг н.Д.Крайгер дэвшүүлэв.

БҮГД НАЙРАМДАХ МОНГОЛ АРД УЛС, ХОЛБООНЫ
БҮГД НАЙРАМДАХ СОЦИАЛИСТ ЮГОСЛАВ УЛСЫН
ХООРОНД ИРГЭН, ГЭР БҮЛ, ЭРҮҮГИЙН ХЭРГИЙН
ТАЛААР ЭРХ ЗҮЙН ТУСЛАЛЦАА ҮЗҮҮЛЭХ ТУХАЙ
Г Э Р Э Э

Бүгд Найрамдах Монгол Ард Улсын Засгийн газар, Холбооны Бүгд Найрамдах Социалист Югослав Улсын Скупщиний Холбооны Гүйцэтгэх Вече нь эрх зүйн харилцааны асуудлыг зохицуулах хоёр талын хүсэл эрмэлзлэлийг удирдлага болгон, хоёр улсын иргэдийн эрх, ашиг сонирхлыг хамгаалах явдлыг хангах зорилгоор иргэн, гэр бүл, эрүүгийн хэргийн талаар эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх тухай гэрээ байгуулахаар шийдвэрлэв.

Энэ зорилгоор өөрсдийн бүрэн эрхт төлөөлөгчөөр: Бүгд Найрамдах Монгол Ард Улсын Ардын Их Хурлын Тэргүүлэгчид Бүгд Найрамдах Монгол Ард Улсын Шүүх яамны Нэгдүгээр орлогч сайд ОРГИЙН ЖАМБАЛДОРЖ, Холбооны Бүгд Найрамдах Социалист Югослав Улсын Скупщиний Холбооны Гүйцэтгэх Вече Холбооны Бүгд Найрамдах Социалист Югослав Улсаас Бүгд Найрамдах Монгол Ард Улсад суугаа элчин сайд ДУШАН ВУКИЧЕВИЧ нарыг тус тус томилсонд тэд зохих хэлбэр, журамд бүрэн зохицсон бүрэн эрхийнхээ үнэмлэхийг солилцоод дор дурдсан зүйлийг хэлэлцэн тохиролцов.

НЭГДҮГЭЭР ХЭСЭГ

НИЙТЛЭГ ЗААЛТ

Нэгдүгээр зүйл

Эрх зүйн хамгаалалт

Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байхдаа хувийн болон эд хөрөнгийн эрхийн хувьд тухайн улсын иргэний нэгэн адил эрх зүйн хамгаалалт эдэлнэ.

Энэ заалт нь хуулийн этгээдэд нэгэн адил хамаарна.

Хоёрдугаар зүйл

Эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх

I. Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд нь энэ Гэрээнд заасан нөхцөл, журмын дагуу иргэн, гэр бүл, эрүүгийн хэргийн талаар эрх зүйн туслалцаа харилцан үзүүлнэ.

2.Хуулийн байгууллагууд нь энэ зүйлийн I-д заасан хэргийн талаар эрх бүхий бусад байгууллагад эрх зүйн туслалцаа үзүүлнэ.

Гуравдугаар зүйл

Эрх зүйн туслалцааны хэмжээ

Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Тал баримт бичиг хүргүүлэх, гардуулан өгөх, хууль тогтоомж болон шүүхийн практикийн асуудлаар мэдээ солилцох, байцаан шийтгэх тодорхой үйл ажиллагаа явуулах тухайлбал, нэгжлэг хийх, эд мөрийн баримт хүргүүлэх буюу шилжүүлэн өгөх, яллагдагчийг байцаах, гэрч, шинжээч нар болон холбогдох бусад этгээдийг асуух, шүүхийн үзлэг, шинжилгээ явуулах замаар нэг нэгэндээ эрх зүйн туслалцаа үзүүлнэ.

Дөрөвдүгээр зүйл

Харилцах журам

Хэлэлцэн Тохиролцогч Талуудын эрх бүхий байгууллага эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхдээ Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд нэрийг нь дипломат шугамеар харилцан мэдэгдсэн зохих байгууллагаар дамжуулан харилцан.

Тавдугаар зүйл

Харилцах хэл

1.Хэлэлцэн Тохиролцогч Талуудын шүүх болон бусад эрх бүхий байгууллагууд хоорондоо харилцахдаа өөрийн улсын албан ёсны хэлийг хэрэглэнэ.

2.Эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх тухай даалгавар болон түүнд хавсаргасан баримт бичгийг явуулахдаа Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын албан ёсны аль нэг хэлээр буюу орос хэлээр үйлдсэн баталгаатай орчуулгыг хавсаргасан байвал зохино.

Зургадугаар зүйл

Даалгаврын агуулга

Эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх тухай даалгаварт дор дурдсан зүйлийг тусгасан байвал зохино:

а/даалгавар өгөгч байгууллагын нэр, мөн бололцоотой бол даалгавар хүлээн авагч байгууллагын нэр;

б/эрх зүйн туслалцаа авахаар хүсэлт тавигдаж байгаа хэргийн нэр;

в/зохигчдын овог, нэр, тэдний харьяалал, эрхэлдэг ажил, байнга буюу түр оршин суугаа газар, харин хуулийн этгээдийн тухайд бол байгууллагын нэр, байрладаг газар;

г/талуудын төлөөлөгчдийн овог, нэр, хаяг;

д/даалгаврын агуулгатай холбогдсон зайлшгүй шаардлагатай мэдээ, харин эрүүгийн хэргийн талаар бол хуулийн зүйл анги, гэмт хэргийн бүрэлдэхүүнийг тодорхойлон бичсэн байна.

Долдугаар зүйл

Даалгавар биелүүлэх журам

1. Даалгавар хүлээн авсан байгууллага нь эрхийн туслалцаа үзүүлэх тухай даалгаврыг биелүүлэхдээ өөрийн улсын хууль тогтоомжийг хэрэглэнэ.

2. Хэрэв даалгавар хүлээн авсан байгууллага уг даалгаврыг биелүүлэх эрхгүй байвал түүнийг эрх бүхий байгууллагад шилжүүлэн өгч, энэ тухайгаа даалгавар ирүүлсэн байгууллагад мэдэгдэнэ.

3. Даалгавар хүлээн авсан байгууллага нь түүнийг өгсөн байгууллагын хүсэлтээр даалгавар биелүүлсэн газар, он, сар, өдрийг цаг тухайд нь мэдэгдэнэ.

4. Даалгавар хүлээн авсан байгууллага эрх зүйн туслалцаа үзүүлж чадахгүй бол баримт бичгийг даалгавар өгсөн байгууллагад буцаахын зэрэгцээ даалгавар биелүүлэхэд саад болж байгаа шалтгааныг мэдэгдэнэ.

Наймдугаар зүйл

Баримт бичгийг гардуулан өгөх журам

1. Хэрэв гардуулан өгөх баримт бичиг нь энэ Гэрээний 5 дугаар зүйлийн 2-т заасны дагуу баталгаат орчуулгатай байвал даалгавар хүлээн авсан байгууллага баримт бичиг гардуулан өгөх талаар өөрийн улсад дагаж мөрдөж байгаа журмын дагуу түүнийг гардуулна.

Баримт бичиг дээрх нөхцөлийг хангаагүй байлаа ч гэсэн хэрэв хүлээн авагч этгээд түүнийг хүлээж авахаар сайн дураараа зөвшөөрвөл даалгавар хүлээн авсан байгууллага бүх баримт бичгийг түүнд гардуулж өгнө.

2. Хэрэв даалгаварт заасан хаягаар баримт бичгийг гардуулан өгөх боломжгүй бол даалгавар хүлээн авсан байгууллага хаяг тогтоох арга хэмжээ авна.

Есдүгээр зүйл

Баримт бичиг гардуулсныг нотлох

Баримт бичиг гардуулсныг түүнийг гардуулсан он, сар, өдөр, хүлээн авсан буюу гардуулсан хүний гарын үсэг бүхий баталгаа, шүүхийн тамга, эсвэл гардуулсан тухай байгууллагын нотолгоо, даалгаврыг биелүүлсэн арга, цаг хугацааг тодорхойлсноор нотолно.

Аравдугаар зүйл

Баримт бичгийг өөрийн иргэдэд гардуулах

Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Тал баримт бичгийг сайн дураараа хүлээн авахыг зөвшөөрсөн өөрийн улсын иргэнд түүнийг өөрсдийн дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газраар дамжуулан гардуулж өгөх эрхтэй.

Арван нэгдүгээр зүйл

Гэрч, шинжээчийг дуудах

1.Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын нутаг дэвсгэрт оршин суугаа этгээдийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт гэрч буюу шинжээчээр байцаах шаардлага гарвал дуудлагыг Хэлэлцэн Тохиролцогч тэр Талын эрх бүхий байгууллагаар дамжуулан гардуулна.

2.Дуудагдаж буй этгээд ирэхгүй бол хүлээлгэх хариуцлагын тухай зарлан дуудах хуудсанд сануулж бичихгүй.

3.Гэрч буюу шинжээчид төлөх зардал, олгох шагналын хэмжээг зарлан дуудах хуудас гардуулах тухай хүсэлтэд заасан байвал зохино.Хүсэлт тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал эдгээр хүмүүсийн хүсэлтээр зардлыг нөхөхийн тулд урьдчилгаа олгоно.

Арван хоёрдугаар зүйл

Гэрч, шинжээч нарын халдашгүй эрх

1.Дуудлага аваад сайн дураараа Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын эрх бүхий байгууллагад очсон гэрч буюу шинжээчийг аль улсын харьяат болохыг үл харгалзан даалгавар өгсөн Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хилийг нэвтрэн орохоосоо өмнө үйлдсэн эрүүгийн гэмт хэрэгт холбогдуулан мөрдөх буюу баривчлах, мөн шүүхээс урьд өмнө гаргасан таслан шийдвэрлэх тогтоолоор ял эдлүүлж болохгүй.1үүнчлэн эдгээр хүмүүсийг тэдний гаргасан

мэдүүлэг буюу дүгнэлтэй холбогдуулан мөрдөх буюу баривчилж болохгүй.

2. Гэрч буюу шинжээчийг ирүүлэх хүсэлт тавьсан байгууллагаас тэднийг цаашид байх шаардлагагүй гэж мэдэгдсэнээс хойш 15 өдрийн дотор тухайн Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэрээс гэрч яваагүй бол тэд энэ зүйлийн I-д заасан баталгааг эдлэхгүй. Энэ хугацаанд гэрч буюу шинжээч өөрсдөөс нь үл шалтгаалах нөхцөл байдлаас болж даалгавар өгсөн Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэрээс гэрч чадаагүй саатсан хугацааг оруулахгүй.

Арван гуравдугаар зүйл

Хууль тогтоомжийн тухай мэдээлэх

Бүгд Найрамдах Монгол Ард Улсын Дээд Шүүх, Холбооны Бүгд Найрамдах Социалист Югослав Улсын шүүн таслах хэргийг эрхлэх Холбооны эрх бүхий байгууллага нь аль нэгийнхээ хүсэлтээр өөрсдийн оронд дагаж мөрдөж байгаа бөгөөд дагаж мөрдөж байсан хууль тогтоомжийн талаар, түүнчлэн шүүхийн практикийн эрх зүйн зарим асуудлаар мэдээлэл өгч байна.

Арван дөрөвдүгээр зүйл

Эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхтэй холбогдсон зардал

Даалгавар хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал нь эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхэд гарсан зардал төлөхийг шаардахгүй. Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд өөрийн нутаг дэвсгэр дээр эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхтэй холбогдон гарсан бүх зардлыг өөрсдөө хариуцна.

Арван тавдугаар зүйл

Хувийн байдлын тухай баримт бичиг солилцох

1. Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал нь Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэний төрөлт, гэрлэлт болон нас баралттай холбогдсон иргэний байдлын бүртгэлийн актаас хэсэгчлэн авсан хуулбарыг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талд илгээж байна.

2. Энэ зүйлийн I-д заасан хуулбарыг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчдийн газарт хураамж, зардал авалгүйгээр илгээнэ.

Арван зургадугаар зүйл

Албан баримт бичгийн нотлох чадвар

Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын нутаг дэвсгэрт үйлдсэн албан баримт

бичиг нь Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт тэдний албан баримт бичгийн нэгэн адил нотлох хүчинтэй байна.

Арван долдугаар зүйл

Эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхээс татгалзах

Хэрэв эрх зүйн туслалцаа үзүүлэх нь даалгавар хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын тусгаар тогтнол, аюулгүй байдалд хохирол учруулахаар буюу хууль тогтоомжийн үндсэн зарчимд харшлахаар байвал Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талд эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхээс татгалзаж болно.

ХОЁРДУГААР ХЭСЭГ

ИРГЭНИЙ, ГЭР БҮЛИЙН ХЭРГИЙН ТАЛААР ЭРХ ЗҮЙН ТУСЛАЛЦАА ҮЗҮҮЛЭХ

1.ШҮҮХИЙН ЗАРДАЛ

Шүүхийн зардал төлөхөөс чөлөөлөх

Арван наймдугаар зүйл

Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын аль нэгний иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байгаа бөгөөд тухайн Талын шүүхийн ажиллагаанд оролцвол түүнд гадаадын харьяат буюу тухайн улсад байнга буюу түр оршин суудаггүй гэсэн үндэслэлээр шүүхийн зардал төлөх үүрэг оногдуулж болохгүй.

Арван есдүгээр зүйл

1.Энэ Гэрээний 18 дугаар зүйлд зааснаар шүүхийн зардал төлөхөөс чөлөөлөгдсөн иргэнд Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын нутаг дэвсгэрт хуулийн хүчин төгөлдөр болсон шийдвэрээр шүүхийн зардал төлөх үүрэг оногдсон бол Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэр дээр зохих шүүх уг зардлыг хүсэлтийн нь дагуу үнэ төлбөргүй албадан гаргуулахыг зөвшөөрнө.

2.Лавлагаа, орчуулга, баримт бичгийн баталгаа бэлтгэхтэй холбогдсон зардлыг шүүхийн зардалд тооцно.

Хорьдугаар зүйл

1.Шүүхийн зардал төлөх тухай шийдвэрийг албадан биелүүлэхийг зөвшөөрч байгаа шүүх нь уг шийдвэр хуулийн хүчин төгөлдөр болсон эсэх, түүнийг биелүүлбэл зохих эсэхийг шалган үзсэнээр ажлаа хязгаарлана.

2. Албадан биелүүлэхийг зөвшөөрөх тухай хүсэлт болон хавсралт баримт бичгийн талаар энэ Гэрээний 57 дугаар зүйлийг баримтална.

Хорин нэгдүгээр зүйл

Энэ Гэрээний 20 дугаар зүйлд заасан албадан биелүүлэхийг зөвшөөрөх тухай хүсэлтийг шийдвэрлэхдээ энэ Гэрээний 58 дугаар зүйлийг баримтална.

Хорин хоёрдугаар зүйл

Энэ Гэрээний 19 дүгээр зүйлд дурдсан лавлагаа, орчуулга бэлтгэх, баримт бичгийн баталгаа хийхтэй холбогдсон зардлын хэмжээг уг хэргийг авч хэлэлцсэн анхан шатны шүүх буюу албадан биелүүлэхийг зөвшөөрөх эрх бүхий шүүх тодорхойлно. Албадан биелүүлэхтэй холбогдсон зардлын хэмжээг албадан биелүүлэхийг зөвшөөрөх эрх бүхий шүүх тодорхойлно.

Шүүхийн зардлаас чөлөөлөх

Хорин гуравдугаар зүйл

Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэнийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт шүүхийн хураамж, зардлаас өөрийнхөө иргэний нэгэн адил нөхцөл, хэмжээгээр чөлөөлнө.

Хорин дөрөвдүгээр зүйл

1. Хувийн болон гэр бүлийн байдал, түүнчлэн цалин хөлс, эд хөрөнгийн тухай баримт бичгийг хүсэлт гаргасан иргэн нутаг дэвсгэрт нь байнга буюу түр оршин суугаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий байгууллагаас олгоно.

2. Хэрэв хүсэлт гаргасан этгээд Хэлэлцэн Тохиролцогч энэхүү Талын нутаг дэвсгэрт байнга буюу түр оршин суудаггүй бол түүнийг харьяалах улсын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газраас олгосон баримт бичгийг баримтална.

3. Шүүхийн хураамж, зардлаас чөлөөлүүлэх тухай хүсэлтийг шийдвэрлэж байгаа шүүх ирүүлсэн баримт бичгийн үндэслэлтэй эсэхийг шалгал, нэмэгдэл мэдээ сэлтийг шаардаж болно.

Хорин тавдугаар зүйл

1. Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын эрх бүхий шүүхэд шүүхийн хураамж, зардлаас чөлөөлүүлэх тухай хүсэлт гаргахдаа байнга буюу түр оршин суугаа газрынхаа эрх бүхий шүүхэд

хүсэлтээ амаар тавьж болох бөгөөд уг шүүх нь хүсэлтийг протоколд тусгаж авна. Шүүх нь протоколыг энэ Гэрээний 24 дүгээр зүйлийн I-д заасны дагуу гаргасан лавлагаа болон хүсэлт гаргасан этгээдээс ирүүлсэн бусад баримт бичигтэй хамтатган Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын шүүхэд хүргүүлнэ.

2. Шүүхийн хураамж, зардлаас чөлөөлүүлэх тухай хүсэлтийн зэрэгцээгээр нэхэмжлэлээр буюу өөр бусад үндэслэлээр байцаан шийтгэх ажиллагаа үүсгэн явуулах тухай хүсэлт гаргаж болно.

2. ХУВИЙН ЭРХ, ҮҮРЭГ

Хорин зургадугаар зүйл

Эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадвар

Иргэний эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадварыг уг иргэнийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тогтооно.

Хорин долдугаар зүйл

Эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадварыг хасах буюу хязгаарлах

1. Иргэний эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадварыг хасах буюу хязгаарлахдаа уг иргэнийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага нь өөрийн улсын хууль тогтоомжийг хэрэглэж, харьяалан шийдвэрлэнэ.

2. Иргэний эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадварыг сэргээн тогтоох тохиолдолд энэ зүйлийн I-д заасан журмыг хэрэглэнэ.

3. Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын эрх бүхий байгууллага нутаг дэвсгэртээ байнга буюу түр оршин суугаа Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэний эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадварыг хасах буюу хязгаарлах шалтгаантай гэж үзвэл энэ тухай Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газарт мэдэгдэж шаардлагатай бол уг этгээдийг болон түүний эд хөрөнгийг хамгаалах зохих арга хэмжээ авна.

4. Хэрэв эрх эдлэх, үүрэг бий болгох чадварыг хасах буюу хязгаарлах асуудлыг тухайн иргэнийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий байгууллага зургаан сарын дотор авч хэлэлцэхгүй буюу хариу өгөхгүй бол Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын эрх бүхий байгууллага нь Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын хууль тогтоомжийг баримтлан шийдвэрлэх бөгөөд уг шийдвэрээ Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын эрх бүхий байгууллагад явуулна.

Хорин наймдугаар зүйл

Сураггүй алга болсон буюу нас барсанд тооцох

1.Иргэнийг сураггүй алга болсон буюу нас барсанд тооцох, түүнчлэн нас барсан үйл баримтыг тогтоох тухай хэргийг сүүлчийн мэдээ баримтаар уг иргэнийг амьд ахуй цагт нь харьяалж байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх шийдвэрлэх эрх бүхий байна.

2.Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын хууль тогтоомжоор эрх, ашиг сонирхол нь хамгаалагдсан бөгөөд тухайн Талын нутаг дэвсгэр дээр оршин суугаа сонирхогч этгээдийн хүсэлтээр энэ Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх, Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талынхаа иргэнийг сураггүй алга болсон буюу нас барсанд тооцох, түүнчлэн нас барсан үйл баримтыг тогтоож болно.

3.Энэ зүйлийн 2-т заасны дагуу иргэнийг сураггүй алга болсон буюу нас барсанд тооцох, түүнчлэн нас барсан шалтгааныг тогтоохдоо сураггүй алга болсон буюу нас барсан иргэн харьяат нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын, эсвэл шүүх нь шийдвэр гаргаж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийг баримтална.

4.Энэ зүйлийн 2-т заасны дагуу гаргасан шийдвэр зөвхөн шүүх нь уг шийдвэрийг гаргасан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэр дээр хууль зүйн үр дагавар бүхий байна.

5.Энэ зүйлийн 1-д заасан шүүх тухайн хэргийн талаар шийдвэр гаргасан бол сонирхогч этгээдийн хүсэлтээр энэ зүйлийн 2-т заасны дагуу нутаг дэвсгэртээ шийдвэр гаргасан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий шүүх нь шаардлагатай үед шийдвэрээ хүчингүй болгох буюу өөрчилнө.

3.ГЭР БҮЛИЙН ХЭРЭГ

Хорин есдүгээр зүйл

Г э р л э х

1.Гэрлэх нөхцөлийг гэрлэхийг хүсэгчид харьяат нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал тус бүрийн хуулиар тодорхойлно.

2.Энэ зүйлийн 1 дэх заалт нь нутаг дэвсгэр дээр нь гэрлэж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийн гэрлэхийг хориглосон заалтыг хэрэглэхийг үгүйсгэхгүй.

3.Гэрлэх хэлбэрийг нутаг дэвсгэрт нь гэрлэж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тодорхойлно.

4.Хэлэлцэн Тохиролцогч Талуудын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газар гэрлэхийг хүсэгчид хоёулаа тухайн Талын иргэд байвал гэрлэхийг бүртгэж болно.

Гучдугаар зүйл

Гэрлэгсдийн хувийн болон эд хөрөнгө- эрх зүйн харилцаа

1.Гэрлэгсдийн хувийн болон эд хөрөнгө-эрх зүйн харилцааг эхнэр, нөхрийн харьяат нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

2.Хэрэв эхнэр, нөхрийн аль нэг нь Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын харьяат, нөгөө нь Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын харьяат бол тэдний хувийн болон эд хөрөнгө-эрх зүйн харилцааг тэд хамгийн сүүлд хамт оршин сууж байгаа буюу сууж байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

Гучин нэгдүгээр зүйл

Гэрлэлтийг цуцлах

1.Гэрлэлтийг цуцлахдаа гэрлэлт цуцлуулах хэргийг үүсэх үед эхнэр, нөхөр хоёр харьяат нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийг баримтална.

2.Хэрэв эхнэр, нөхөр хоёр гэрлэлтээ цуцлуулах хүсэлт гаргах үедээ өөр өөр харьяалалтай байвал гэрлэлт цуцлах явдлыг тэд хамгийн сүүлд нь хамт оршин сууж байгаа буюу сууж байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тодорхойлно.

Гучин хоёрдугаар зүйл

Гэрлэснийг хүчингүйд тооцох

Гэрлэснийг хүчингүйд тооцохдоо гэрлэлтийг бүртгэсэн Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийг баримтална.

Гучин гуравдугаар зүйл

Гэрлэлтийн хэрэг шийдвэрлэх харьяалал

Энэ Гэрээний 30-32 дугаар зүйлд дурдсан асуудлыг гэрлэгсдийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх, эсвэл гэрлэгсэд нутаг дэвсгэр дээр нь хамгийн сүүлд хамт оршин сууж байгаа буюу сууж байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх харьяалан шийдвэрлэнэ.

II.

Гучин дөрөвдүгээр зүйл

Эцэг эх, хүүхдийн эрх зүйн харилцаа

1.Эцэг эх, хүүхдийн эрх зүйн харилцааг тэднийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

2.Хэрэв эцэг эх болон хүүхэд еер еер харьяалалтай бол тэдний харилцааг хүүхэд харьяат нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

3.Хэрэв хүүхэд төрөх үед түүний эцэг эх нь гэр бүл болоогүй байсан бол тэдний харилцааг тэдгээрийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор, хэрэв тэд еер еер харьяалалтай бол хамгийн сүүлд хамт оршин сууж байгаа буюу сууж байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тус тус зохицуулна.

Гучин тавдугаар зүйл

Эцэг эхийг тогтоох буюу маргах тухай

Хүүхдийн эцэг эхийг тогтоох тухай болон энэ талаар гарсан маргаан, мөн хүүхэд уг гэр бүлээс төрснийг тогтоох тухай хэргийг хүүхдийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийг баримтлан шийдвэрлэнэ.

Гучин зургадугаар зүйл

Эцэг эх, хүүхдийн харилцааны тухай
хэргийн харьяалал

1.Энэ Гэрээний 34, 35 дугаар зүйлд заасан хэргийг хүүхдийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх харьяалан шийдвэрлэнэ.

2.Хэрэв нэхэмжлэгч, хариуцагч нь Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын нутаг дэвсгэрт амьдарч байгаа бол уг хэргийг Хэлэлцэн Тохиролцогч тухайн Талын шүүх энэ Гэрээний 34, 35 дугаар зүйлд заасан харьяалалыг баримтлан шийдвэрлэнэ.

Гучин долдугаар зүйл

Хүүхэд үрчлэх нөхцөл

1.Хүүхэд үрчлэх нөхцөлийг үрчлэн авагч болон үрчлүүлэгчийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор, хэрэв үрчлэн авагч болон үрчлүүлэгч нь еер еер харьяалалтай бол үрчлэн авагч болон үрчлүүлэгчийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

2.Хэрэв хүүхэд үрчлэн авах эхнэр нөхөр хоёр өөр өөр харьяалалтай бол үрчлэн авах нөхцөлийг Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

3.Энэ зүйлийн заалтыг үрчлэлтийг хүчингүй болгоход нэгэн адил баримтална.

Гучин наймдугаар зүйл

Үрчлэлтийн тухай хэргийн харьяалал

Үрчлэлтийн болон үрчлэлтийг хүчингүй болгох тухай хэргийг үрчлэн авагч, үрчлүүлэгчийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага, эсвэл тэд хамгийн сүүлд нутаг дэвсгэр дээр нь хамт оршин сууж байгаа буюу сууж байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага харьяалан шийдвэрлэнэ.

4.АСРАН ХАМГААЛАХ, ХАРГАЛЗАН ДЭМЖИХ

Гучин есдүгээр зүйл

Асран хамгаалах, харгалзан дэмжихийг тогтоох

1.Асран хамгаалах, харгалзан дэмжихийг тогтоох, хүчингүй болгох асуудлыг асран хамгаалуулагч буюу харгалзан дэмжүүлэгч /цаашид асруулагчид гэж нэрлэнэ/ харьяат нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх өөрийн улсын хууль тогтоомжийг баримтлан шийдвэрлэнэ.

2.Асран хамгаалагч, харгалзан дэмжигч болон асруулагчдын эрх зүйн харилцааг асран хамгаалагч, харгалзан дэмжигчийг томилсон байгууллагыг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

3.Асран хамгаалах, харгалзан дэмжихийг хүлээн авах үүргийг асран хамгаалагч, харгалзан дэмжигчийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

4.Асран хамгаалах, харгалзан дэмжихийг тогтоох буюу хүчингүй болгох тухай Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын байгууллагаас өөрийн иргэнтэй холбогдуулан гаргасан шийдвэрийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт хүлээн зөвшөөрнө.

Дөчдүгээр зүйл

Түр хамгаалах арга хэмжээ

1.Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байнга буюу түр оршин суугаа, эсвэл эд хөрөнгө нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч

нэг Талын иргэний эрх, ашиг сонирхлыг хамгаалах шаардлага гарвал тухайн Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий байгууллагаас уг иргэн харьяат нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газарт энэ тухай нэн даруй мэдэгдэнэ.

2.Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын эрх бүхий байгууллага хойшлуулшгүй тохиолдолд еерийн улсын дотоодод дагаж мөрдөж байгаа хууль тогтоомжийн дагуу урьдчилж арга хэмжээ авч болох ба энэ тухайгаа энэ зүйлийн I-д зааснаар Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газарт нэн даруй мэдэгдэнэ.Ийнхүү авсан бүх арга хэмжээ нь эрх бүхий байгууллагаас өөр шийдвэр гаргах хүртэл хүчин төгөлдөр байна.

Дөчин нэгдүгээр зүйл

Асран хамгаалах, харгалзан дэмжихийг шилжүүлэх

1.Энэ Гэрээний 39 дүгээр зүйлийн I-д заасан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий байгууллага нь Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт асруулагч байнга буюу түр оршин суугаа, эсвэл түүний эд хөрөнгө нь тэнд байгаа бол Хэлэлцэн Тохиролцогч тухайн Талын байгууллагад асран хамгаалах буюу харгалзан дэмжих явдлыг шилжүүлж болно.Асран хамгаалах, харгалзан дэмжихийг шилжүүлсэн нь хүсэлт хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага асран хамгаалах, харгалзан дэмжих явдлыг өөртөө хүлээн авснаа хүсэлт тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллагад мэдэгдсэнээр хүчин төгөлдөр болно.

2.Энэ зүйлийн I-д зааснаар асран хамгаалах, харгалзан дэмжих явдлыг хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага уг асуудлыг еерийн улсын хууль тогтоомжийн дагуу хэрэгжүүлэх боловч асруулагчийн хувийн эрх, үүрэгтэй холбогдсон асуудлаар шийдвэр гаргах эрхгүй.

5.ӨВ ЗАЛГАМЖЛАХ

Дөчин хоёрдугаар зүйл

Тэгш эрхийн зарчим

1.Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байгаа эд хөрөнгийг хууль ёсоор буюу гэрээслэлээр өвлөн авахад Хэлэлцэн Тохиролцогч тухайн Талын иргэнтэй адил тэгш эрх эдэлнэ.

2.Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байгаа өөрийн эд хөрөнгийг гэрээслэлийн дагуу захиран зарцуулж болно.

3.Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт эв залгамжлан авсан үл хөдлөх эд хөрөнгөө эрх зүйн хэлцлийн үндсэн дээр захиран зарцуулж болно.

Дөчин гуравдугаар зүйл

Эв залгамжлалыг зохицуулах хууль тогтоомж

1.Хөдлөх эд хөрөнгө өвлөх эрхийг өвлүүлэгч нас барах үедээ харьяат нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

2.Үл хөдлөх эд хөрөнгө өвлөх эрхийг уг эд хөрөнгө нутаг дэвсгэрт нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор зохицуулна.

3.Ямар эд хөрөнгийг хөдлөх, үл хөдлөх гэж үзэхийг уг эд хөрөнгө нутаг дэвсгэрт нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тодорхойлно.

Дөчин дөрөвдүгээр зүйл

Эзэнгүй эд хөрөнгө

Эзэнгүй үлдсэн хөдлөх эд хөрөнгийг өвлүүлэгч нас барах үед харьяат нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын, үл хөдлөх эд хөрөнгийг уг зүйл нутаг дэвсгэрт нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын орлого болно.

Дөчин тавдугаар зүйл

Г э р э э с л э л

1.Гэрээслэл үйлдэх буюу хүчингүй болгох чадварыг болон хүсэл санаагаа хангалтгүй илэрхийлснээс үүссэн маргааныг өвлүүлэгч гэрээслэл үйлдэх буюу хүчингүй болгох үедээ харьяат нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тодорхойлно.

2.Гэрээслэлийн хэлбэр, түүнийг хүчингүй болгох явдлыг өвлүүлэгч гэрээслэл үйлдэх буюу хүчингүй болгох үедээ харьяат нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжоор тодорхойлно. Гэрээслэл үйлдэх буюу хүчингүй болгох хэлбэр нь нутаг дэвсгэрт нь гэрээслэл үйлдсэн буюу хүчингүй болгосон Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийн дагуу үйлдсэн бол хүчин төгөлдөр байна.

Дөчин зургадугаар зүйл

Нас барсан тухай мэдэгдэх

1.Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын нутаг дэвсгэрт Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэн нас барвал энэ талаар зохих байгууллагаас нас барагчийн өв залгамжлагчийн тухай, тэдний байнга буюу түр оршин суугаа газар, өв хөрөнгийн хэмжээ, үнэ, түүнчлэн гэрээслэл байгаа эсэх талаар мэдэгдэж байгаа бүх мэдээ сэлтийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газарт нэн даруй мэдэгдэнэ. Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын зохих байгууллага нь Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын нутаг дэвсгэрийн гадна нас барсан бөгөөд өөрийн нутаг дэвсгэр дээр эд хөрөнгө нь үлдсэн тухай мэдээ сэлт авсан тохиолдолд энэ журмыг нэгэн адил хэрэглэнэ.

2.Хэрэв нас барсан тухай мэдээг дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газар түрүүлж авсан бол өв хөрөнгийг хамгаалах арга хэмжээ авах эрх бүхий байгууллагад энэ тухайгаа мэдэгдвэл зохино.

Дөчин долдугаар зүйл

Өв хөрөнгийг хамгаалах арга хэмжээ

1.Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын иргэн Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт өв залгамжлуулах эд хөрөнгөө үлдээсэн бол уг Талын эрх бүхий байгууллага өөрийн улсад дагаж мөрдөж байгаа хууль тогтоомжийн дагуу эд хөрөнгийг нь хамгаалах, зохицуулах шаардлагатай арга хэмжээ авна.

2.Энэ зүйлийн 1-д заасны дагуу авч байгаа арга хэмжээний талаар Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газарт нэн даруй мэдэгдэх бөгөөд эдгээр газар нь өөрсдөө шууд буюу бүрэн эрхтэй төлөөлөгчөөрөө дамжуулан эд хөрөнгийг хамгаалах арга хэмжээнд оролцож болохоос гадна авсан арга хэмжээг зогсоох, өөрчлөх, хойшлуулах санал тавьж болно.

Дөчин наймдугаар зүйл

Өв залгамжлах хэргийн талаар дипломат
буюу консулын төлөөлөгчийн газрын
эдлэх эрх

Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газар нь өв залгамжлалын хэрэгт өөрийн харьяат иргэнийг эзгүй байх буюу

аль нэг этгээдийг уг хэрэгт оролцуулах итгэмжлэл олгоогүй үед тусгайлсан итгэмжлэлгүйгээр Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын зохих байгууллагад өөрийн харьяат иргэнийг төлөөлөн оролцох эрхтэй.

Дөчин есдүгээр зүйл

Өв хөрөнгийг шилжүүлэн өгөх

Өв залгамжлалын хэргийн байцаан шийтгэх ажиллагааны эцэст хөдлөх эд хөрөнгийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байнга буюу түр оршин суугаа өв залгамжлагч иргэнд шилжүүлэх хэрэгтэй бол уг эд хөрөнгийг тухайн иргэнийг харьяалах Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын дипломат буюу консулын төлөөлөгчийн газарт дор дурдсан нөхцөлд шилжүүлнэ:

а/өв залгамжлалын эд хөрөнгө нутаг дэвсгэрт нь байгаа орны хууль тогтоомжид зааснаар өв залгамжлагчийг нэхэмжлэлийн шаардлага гаргуулахаар эрх хэмжээ бүхий байгууллагаас дуудсан бол;

б/өв залгамжлалтай холбогдсон хураамжийг төлсөн буюу нэхэмжлэлийг нь хангасан, эсвэл хангах баталгаа буй болгосон бол;

в/эд хөрөнгийг авч явахыг эрх бүхий байгууллага зөвшөөрсөн бол.

Тавьдугаар зүйл

Өв залгамжлалын тухай хэргийн харьяалал

1.Энэ Гэрээгээр өөр журам тогтоогоогүй бол хөдлөх эд хөрөнгийг өв залгамжлуулах тухай хэргийг өв залгамжлуулагч нас барах үедээ иргэн нь байсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага харьяалан шийдвэрлэнэ.

2.Үл хөдлөх эд хөрөнгийг өв залгамжлуулах тухай хэргийг уг эд хөрөнгө нутаг дэвсгэрт нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын байгууллага харьяалан шийдвэрлэнэ.

3.Өв залгамжлах эрх зүйн үндсэн дээр үүссэн маргааныг шийдвэрлэхэд энэ зүйлийн 1, 2-т дурдсан заалтыг хэрэглэнэ.

4.Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын иргэн нас барсны дараа түүний өвлөгдвөл зохих хөдлөх эд хөрөнгө Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт байгаа үед хэрэв өв залгамжлагчид зөвшөөрвөл өв залгамжлагч буюу хувь авагчийн хүсэлтээр өв залгамжлалын тухай хэргийг Хэлэлцэн Тохиролцогч уг Талын эрх бүхий байгууллага хэлэлцэнэ.

Тавин нэгдүгээр зүйл

Гэрээслэлийг нээх, зарлах

1.Нутаг дэвсгэрт нь гэрээслэл байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын

гэрээслэлийн асуудлыг эрхэлсэн байгууллага уг гэрээслэлийг нээх, зарлах эрхтэй.

2.Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын байгууллага Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэний гэрээслэлийг зөвшөөрсөн бол гэрээслэлийн батлагдсан хуулбар, гэрээслэлийн байдлын тухай холбогдох материал, гэрээслэлийг зарласан тухай протоколын хуулбар, хэрэв шаардсан бол гэрээслэлийн эх хувийг өв залгамжлагч харьяат нь байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий байгууллагад шилжүүлнэ.Энэ заалтыг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын өв залгамжлалын тухай асуудлыг хэлэлцэх эрх бүхий байгууллага нэгэн адил хэрэглэнэ.

6.ШҮҮХИЙН ШИЙДВЭРИЙГ ХҮЛЭЭН ЗӨВШӨӨРӨХ,БИЕЛҮҮЛЭХ

Тавин хоёрдугаар зүйл

Хүлээн зөвшөөрч, биелүүлбэл зохих шүүхийн шийдвэрүүд

1.Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд энэ Гэрээнд заасны дагуу Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт гарсан дараахь шийдвэрийг өөрийн нутаг дэвсгэр дээр хүлээн зөвшөөрч, биелүүлнэ:

а/иргэний болон гэр бүлийн хэргийн талаар гарсан шүүхийн шийдвэр;

б/хөндлөнгийн шүүхийн шийдвэр;

в/эд хөрөнгө-эрх зүйн асуудлаар шаардлага тавьсан /хохирол нөхөн төлөх, эд зүйлсийг буцаан олгох зэрэг/ эрүүгийн хэргийн талаар гарсан шүүхийн шийдвэр.

2.Энэ зүйлийн I-ийн "а", "б"-д дурдсан шийдвэрүүдэд эд хөрөнгийн шаардлагын талаар ердийн шүүх букуу хөндлөнгийн шүүхээс баталсан эвлэрсэн хэлцлийг багтааж ойлгоно.

3.Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын өв залгамжлалын хэргийн талаар байцаан шийтгэх ажиллагаа явуулах эрх бүхий байгууллагаас Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын зохих журмын дагуу өв залгамжлалын асуудлаар гаргасан шийдвэрийг энэ зүйлийн I-ийн "а"-д заасан шүүхийн шийдвэртэй адилтгаж үзнэ.

Тавин гуравдугаар зүйл

Шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрч, биелүүлэх нөхцөл

Энэ Гэрээний 52 дугаар зүйлд заасан шийдвэрийг дараахь нөхцөлд хүлээн зөвшөөрч, биелүүлнэ:

а/нутаг дэвсгэрт нь шийдвэр гарсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийн дагуу уг шийдвэр хуулийн хүчин төгөлдөр болсон буюу биелүүлэх ёстой байвал;

б/нутаг дэвсгэрт нь шийдвэр гарсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх нь уг шийдвэрийн нутаг дэвсгэр дээрээ хүлээн зөвшөөрч, биелүүлэх ёстой Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийн дагуу тийм шийдвэр гаргах эрх бүхий байвал;

в/шүүхийн шийдвэр өөрийн нь эсрэг гарсан зохигч /түүний төлөөлөгч/ шүүн таслах ажиллагаанд оролцосгүй тохиолдолд шүүхийн шийдвэр гаргасан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийн дагуу тэдэнд хэрэг хэлэлцэх тухай зохих ёсоор, цаг хугацаанд нь мэдэгдсэн, эсвэл байцаан шийтгэх ажиллагаанд оролцох эрхийн чадваргүй тохиолдолд төлөөлөгчөө оролцуулах боломжийг зохих ёсоор хангасан бол;

г/шүүхийн шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрч, биелүүлбэл зохих Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий шүүх нь уг хэргийн талаар тухайн зохигч оролцсон маргааныг шийдвэрлэсэн хуулийн хүчин төгөлдөр шийдвэр байхгүй буюу уг Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүхэд тухайн хэргийн талаар байцаан шийтгэх ажиллагаа үүнээс өмнө явуулж эхлээгүй бол;

д/шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрч, биелүүлэх нь түүнийг хүлээн зөвшөөрч, биелүүлбэл зохих Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийн үндсэн зарчимд харшлахгүй бол.

Тавин дөрөвдүгээр зүйл

Хөндлөнгийн шүүхийн шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрч, биелүүлэх нэмэгдэл нөхцөлүүд

Хөндлөнгийн шүүхийн шийдвэрийг доорхи нэмэгдэл нөхцөлүүдийг биелүүлсэн бол энэ Төрээний 58 дугаар зүйлийн дагуу хүлээн зөвшөөрч, биелүүлнэ:

а/хэрэв шийдвэрийг хөндлөнгийн шүүхийн эрх хэмжээний тухай бичгээр хийсэн хэлэлцээрийн үндсэн дээр гаргасан бол;

б/хөндлөнгийн шүүх нь хэрэв тухайн хэлэлцээрээр тогтоосон эрх хэмжээнийхээ дотор шийдвэр гаргасан бол;

в/хэрэв хөндлөнгийн шүүхийн эрх хэмжээний тухай Хэлэлцээр нь нутаг дэвсгэр дээр нь шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрч, биелүүлэх Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хуулийн дагуу хүчин төгөлдөр байвал.

Тавин тавдугаар зүйл

Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэний
хувийн эрх, үүрэгт хамаарах шийдвэрийг
хүлээн зөвшөөрөх

Гэрлэлт цуцлах, гэрлэлтийг хүчингүйд тооцох, иргэнийг сураггүй алга болсонд тооцох, нас барсан гэж зарлах, нас барсан үйл баримтыг тогтоох ба эрх олгох, үүрэг бий болгох чадварын тухай аёуудлаар гарсан Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын шүүхийн хүчин төгөлдөр болсон шийдвэр нь хэрэв тухайн Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын иргэнд хамаарахтай байвал уг шийдвэрийг Хэлэлцэн Тохиролцогч Нөгөө Талын нутаг дэвсгэр дээр байцаан шийтгэх ажиллагаа нэмж явуулахгүйгээр хүлээн зөвшөөрнө.

Тавин зургадугаар зүйл

Шийдвэр биелүүлэхтэй холбогдсон зардал

Шийдвэр албадан биелүүлэхтэй холбогдсон зардлын талаар шийдвэрийг нутаг дэвсгэр дээрээ биелүүлж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийг хэрэглэнэ.

Тавин долдугаар зүйл

Шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрүүлэх буюу
биелүүлэх тухай хүсэлт

1. Шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрүүлэх буюу биелүүлэхийг шийдвэрлүүлэх тухай хүсэлтийг нутаг дэвсгэр дээрээ уг шийдвэрийг биелүүлэх Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий шүүхэд буюу тухайн хэргийн талаар шийдвэр гаргасан анхан шатны шүүхэд шууд гаргаж болох бөгөөд уг хүсэлтийг энэ Гэрээний 4 дүгээр зүйлд заасан журмаар хүргүүлнэ.

2. Хүсэлтэд доорхи зүйлийг хавсаргана:

а/шүүхийн шийдвэр, түүний батлагдсан хуулбар, уг шийдвэрт тодорхой заагаагүй бол тэр шийдвэр нь хуулийн хүчин төгөлдөр болсон тухай болон түүнийг биелүүлбэл зохих тухай албан ёсны баримт бичиг;

б/шүүхийн шийдвэр өөрийн нь эсрэг гарсан зохигч байцаан шийтгэх ажиллагаанд оролцоогүй тохиолдолд түүнд хэргийг хэлэлцэх тухай зохих ёсоор, цаг тухайд нь мэдэгдсэн, түүнчлэн байцаан шийтгэх ажиллагаанд оролцох эрхийн чадваргүй тохиолдолд энэ Гэрээний 53 дугаар зүйлийн "в"-д заасны дагуу төлөөлөгчөө оролцуулах боломжийг зохих ёсоор хангасан тухай лавлагаа;

в/энэ Гэрээний 5 дугаар зүйлийн 2-т заасан журмын дагуу энэ зүйлийн "а", "б"-д дурдсан баримт бичгийн баталгаатай орчуулга.

3.Хэрэв биелүүлэхийг шийдвэрлүүлэх тухай хүсэлтийг хөндлөнгийн шүүхийн шийдвэрийн үндсэн дээр тавьсан бол шийдвэрийг нь биелүүлбэл зохих хэргийн талаар хөндлөнгийн шүүхийн эрх хэмжээний тухай Хэлэлцээрийн баталгаатай орчуулгыг хавсаргавал зохино.

Тавин наймдугаар зүйл

Хүлээн зөвшөөрч, биелүүлэх журам

1.Энэ Гэрээгээр өөр журам тогтоогоогүй бол Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын шүүх нь шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрүүлэх, биелүүлэх тухай хүсэлтийг өөрийн улсын хууль тогтоомжийн дагуу шийдвэрлэж, биелүүлнэ.

2.Дээр дурдсан шүүх нь энэ Гэрээний 52-55, 57 дугаар зүйлд заасан нөхцөл бүрдсэн эсэхийг тогтоосноор хязгаарлан, хэрэв эдгээр нөхцөл бүрдсэнийг тогтоовол шийдвэрийг хүлээн зөвшөөрч, зохих ёсоор биелүүлэхийг зөвшөөрнө.

Тавин есдүгээр зүйл

Шийдвэрийг биелүүлэх цаг хугацааг хязгаарлах

Энэ Гэрээний 52 дугаар зүйлд заасан шийдвэр нь эд хөрөнгийн тухай хэргийн талаархи хүсэлтэд хамааралтай бөгөөд уг шийдвэр хуулийн хүчин төгөлдөр болсон бол энэ Гэрээ хуулийн хүчин төгөлдөр болмогц биелэгдэнэ.

Жардугаар зүйл

Мөнгө гуйвуулах, эд зүйлийг хилээр нэвтрүүлэх

Энэ Гэрээний заалтууд нь мөнгө гуйвуулах, эд зүйлийг хилээр нэвтрүүлэхтэй холбогдсон Хэлэлцэн Тохиролцогч Талуудын хууль тогтоомжийг хөндөхгүй.

ГУРАВДУГААР ХЭСЭГ

ЭРҮҮГИЙН ХЭРГИЙН ТАЛААР ЭРХИЙН
ТУСЛАМЦАА ҮЗҮҮЛЭХ

Жаран нэгдүгээр зүйл

Эрүүгийн хэрэг үүсгэх үүрэг

1.Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэр дээр гэмт хэрэг үйлдсэн өөрийн иргэний талаар хэрэв уг гэмт хэрэг үйлдсэний төлөө

Хэлэлцэн Тохиролцогч тухайн Талд шилжүүлэн өгөхөөр байвал Хэлэлцэн Тохиролцогч энэ Талын шаардлагаар өөрийн орны хууль тогтоомжийн дагуу эрүүгийн хэрэг үүсгэх үүргийг Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Тал харилцан хүлээнэ.

2. Эрүүгийн хэрэг үүсгэх тухай шаардлагад гарсан гэмт хэргийн тухай мэдээ сэлтийг агуулсан лавлагаа, байгаа бүх нотлох баримт, түүнчлэн тухайн гэмт хэрэгт холбогдох хууль тогтоомжийн хуулбарыг хавсаргана.

3. Шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал нь эрүүгийн мөрдөн байцаах ажиллагааны дүнг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талдаа мэдэгдэх үүрэгтэй. Хэрэв уг хэргийн талаар гаргасан таслан шийдвэрлэх тогтоол хуулийн хүчин төгөлдөр болсон бол түүний хуулбарыг мэдэгдэлд хавсаргах ёстой.

Жаран хоёрдугаар зүйл

Эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхээс
татгалзах

Дор дурдсан тохиолдолд эрүүгийн хэргийн талаар эрх зүйн туслалцаа үзүүлэхээс татгалзаж болно:

а/энэ Гэрээний 17 дугаар зүйлд заасан тохиолдолд;

б/шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомж ёсоор тухайн үйлдэлд эрүүгийн хариуцлага хүлээлгэхээргүй байвал.

Жаран гуравдугаар зүйл

Ял шийтгэл, мөрдөн байцаалтын тухай мэдэгдэх

1. Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал бүр Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын иргэдийн эсрэг өөрийн шүүхийн байгууллагаас гаргасан хуулийн хүчин төгөлдөр болсон таслан шийдвэрлэх тогтоолд хамаарах мэдээ сэлтийг нөгөө Талдаа мэдээлж байна.

2. Энэ зүйлийн 1-д заасны дагуу мэдээ сэлтийг энэ Гэрээний 5 дугаар зүйлд заасан аль нэг хэлээр үйлдэх бөгөөд мэдээлэлд гэмт хэрэг, оногдуулсан хариуцлагын тухай шаардлагатай мэдээ сэлтийг тусгасан байна.

3. Энэ зүйлийн 1, 2-т заасан мэдээ сэлтийг дараагийн он эхлэхээс өмнө Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талдаа илгээнэ.

4. Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын нутаг дэвсгэр дээр урьдчилсан мөрдөн байцаалт явуулж байгаа буюу шүүх журмаар хэргийг нь хэлэлцэж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын харьяатын тухай мэдээ сэлтийг

Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хүсэлтээр нэг нэгэндээ шилжүүлэн өгч байна.

5.Энэ зүйлийн 4-т заасан мэдээ сэлтийг дипломат шугамаар хүртүүлнэ.

Жаран дөрөвдүгээр зүйл

Нэгжлэг хийх, эд зүйлийг хураан авах шаардлага

Нэгжлэг хийх, эд зүйлийг хураан авах шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжид зааснаар тэр нь ял шийтгэл оногдуулж болох гэмт үйлдэлд хамаарах буюу түүнийг хэрэгжүүлэх нь тухайн Талын хууль тогтоомжид харшлахгүй байвал уг шаардлагыг биелүүлднэ.

Жаран тавдугаар зүйл

Шилжүүлэн өгөх үүрэг

Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд энэ Гэрээнд заасан нөхцөл, журмын дагуу тэдний нутаг дэвсгэр дээр байгаа иргэнийг эрүүгийн хариуцлагад татах буюу таслан шийдвэрлэх тогтоолыг биелүүлэх зорилгоор бие биенийхээ шаардлагын дагуу шилжүүлэн өгнө.

Жаран зургадугаар зүйл

Хэрэгтнийг шилжүүлэх үр холбогдол
бүхий гэмт хэрэг

1.Гэмт хэрэг үйлдсэн этгээдэд Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын хууль тогтоомжид зааснаар нэг жилээс дээш хугацаагаар хорих буюу түүнээс хүнд ял оногдуулахаар байвал түүнийг эрүүгийн хариуцлагад татуулахаар шилжүүлэн өгөхийг зөвшөөрч болно.

2.Нэг жилээс дээш хугацаагаар хорих буюу түүнээс хүнд ял шийтгэл оногдуулсан тохиолдолд уг ял шийтгэлийг эдлүүлэхээр шилжүүлж өгөхийг зөвшөөрч болно.

Жаран долдугаар зүйл

Шилжүүлэн өгөхөөс татгалзах

Доорхи тохиолдолд шилжүүлэн өгөх шаардлагаас татгалзана:

а/шилжүүлэн өгвөл зохих этгээд нь шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын иргэн бол;

б/тухайн гэмт хэрэг нь шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэр дээр гарсан байвал;

в/шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын буюу шаардлага

тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хуулиар хөөн хэлэлцэх хугацаа нь дууссан, өршөөгдсөн, хууль ёсны үндэслэлтэй бусад шалтгаанаар эрүүгийн хэрэг үүсгэж болохгүй буюу таслан шийдвэрлэх тогтоолыг биелүүлэх боломжгүй болсон бол;

г/шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэр дээр гэмт хэргийн талаар гарсан таслан шийдвэрлэх тогтоол буюу хэргийг хэрэгсэхгүй болгох тухай тогтоол шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийн хувьд хуулийн хүчин төгөлдөр болсон бол;

д/Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын хуульд зааснаар зөвхөн хохирогчийн гомдлоор үүсгэх эрүүгийн хэрэгт хохирогч өөрөө зохих цагтаа гомдлоо гаргаагүй байвал;

е/Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Талын хууль тогтоомжоор шилжүүлэн өгөх явдлыг зөвшөөрөөгүй бол.

Жаран наймдугаар зүйл

Шилжүүлэн өгөхөөс татгалзсан шалтгааныг мэдэгдэх

Хэрэв шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийг шилжүүлэн өгөхөөс татгалзвал ийнхүү татгалзсан шалтгааныг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талд мэдэгдэнэ.

Жаран есдүгээр зүйл

Шилжүүлэн өгөх тухай шаардлага

1. Шаардлагыг бичгээр үйлдэнэ.

2. Шаардлагад дор дурдсан баримт бичгийг хавсаргана:

а/баривчлах тогтоол буюу хүчин төгөлдөр болсон таслан шийдвэрлэх тогтоолын баталгаатай хуулбар,

б/шүүгдэгч буюу ялсны хувийн байдлыг тодорхойлох баримт бичиг, иргэний харьяаллын тухай буюу хувийн байдалтай холбогдсон бусад мэдээ сэлт;

в/шүүгдэгч буюу ялсны танигдах онцлогийн тухай тодорхойлолт, түүнчлэн боловцооны хирээр түүний гэрэл зураг, хурууны хээ;

г/гарсан гэмт хэргийн тодорхойлолт, хуулийн зүйл анги;

д/шаардлага тавьж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрүүгийн хуулийн тухайн гэмт хэргийг зүйлчлэн ангилж байгаа заалт.

3. Хэрэв шаардлага тавьж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын өгсөн мэдээ сэлт нь шилжүүлэн өгөх тухай шийдвэр гаргахад хангалтгүй байвал

шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шаардлагатай нэмэгдэл мэдээ хүсэж, уг мэдээг ирүүлбэл зохих хугацааг тодорхойлно. Энэ хугацааг хүсэлтээр сунгаж болно.

Далдугаар зүйл

Шилжүүлэн өгөх этгээдийг баривчлах

Энэ Гэрээнд заасан нөхцөлийн дагуу шилжүүлэн өгөх тухай шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийг нэн даруй эрэн сурвалжилж олох, шаардлагатай тохиолдолд баривчлах арга хэмжээ авна.

Далан нэгдүгээр зүйл

Түр хорих

1. Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын эрх бүхий байгууллага шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийг баривчлах тухай тогтоол гарсан буюу шүүхийн таслан шийдвэрлэх тогтоол хуулийн хүчин төгөлдөр болсныг дурдаж, уг этгээдийг шилжүүлэн авах тухай шаардлага явуулах гэж байгаагаа мэдэгдэж, хүссэнийг үндэслэн шилжүүлэн авах тухай шаардлага ирэхээс өмнө түүнийг баривчилж болно. Ийм хүсэлтийг шуудан, цахилгаанаар явуулах болон утсаар ярих зэргээр тавьж болно.

2. Хэрэв энэ Гэрээний 66 дугаар зүйлд дурдсан гэмт хэргийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын нутаг дэвсгэрт үйлдсэн гэдэг лавтай үндэслэл байвал энэ зүйлийн 1-д заасан шаардлага ирээгүй байсан ч Хэлэлцэн Тохиролцогч нэг Талын эрх бүхий байгууллага өөрийн нутаг дэвсгэрт байгаа этгээдийг баривчилж болно.

3. Энэ зүйлийн 1, 2-т зааснаар баривчилсан тухайгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талд нэн даруй мэдэгдэнэ.

4. Хэрэв энэ Гэрээний 69 дүгээр зүйлийн 2-т заасан баривчлах тухай шаардлага болон түүний хавсралт нь хорих тухай мэдээ сэлт хүлээн авсан өдрөөс хойш 45 хоногийн хугацаанд ирэхгүй бол түр баривчилсан этгээдийг суллаж болно.

Далан хоёрдугаар зүйл

Баривчлагдагчийг суллах

Хэрэв шаардлага тавьж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдэд хамарах нэмэгдэл мэдээг энэ Гэрээний 69 дүгээр

зүйлийн 3-т заасан хугацаанд өгөөгүй бол шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал баривчлагдсан этгээдийг суллана.

Далан гурэвдугаар зүйл

Шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийг шилжүүлэх

1.Шилжүүлэн өгөх шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал уг шаардлагыг зөвшөөрч байгаа бол шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийг шилжүүлэх газар, цаг хугацааг шаардлага тавьж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Талд мэдэгдэнэ.

2.Хэрэв шаардлага тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгөхөөр болзсон өдрөөс хойш тогтосон газарт нэг сарын хугацаанд шилжүүлэн өгөх этгээдийг хүлээн авахгүй бол уг этгээдийг суллана.

3.Гэрээний 71 дүгээр зүйлийн 4, 72 дугаар зүйл, энэ зүйлийн 2-т зааснаар баривчилсан этгээдийг сулласан явдал нь шилжүүлэн өгөх тухай шаардлага дахин тавьсан нөхцөлд баривчлах, шилжүүлэн өгөх асуудлыг сэргээхэд саад болохгүй.

Далан дөрөвдүгээр зүйл

Шилжүүлэн өгөхийг хойшлуулах

Шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэр дээр шилжүүлэн өгвөл зохих этгээд эрүүгийн хариуцлагад татагдсан буюу өөр хэргийн учир ял шийтгүүлсэн бол эрүүгийн хэргийг шийдвэрлэх буюу оногдуулсан ялын хугацааг эдэлж дуусах хүртэл шилжүүлэн өгөхийг хойшлуулж, ийнхүү хойшлуулсан шалтгааны тухай Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талд мэдэгдэнэ.

Далан тавдугаар зүйл

Түр шилжүүлэн өгөх

Хэрэв шилжүүлэн өгөхийг хойшлуулахад эрүүгийн хэргийн хөөн хэлэлцэх хугацаа өнгөрөх буюу гэмт хэргийг мөрдөх явдалд ноцтой хор хохирол учруулахаар байвал шилжүүлэн өгвөл зохих этгээдийг Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын үндэслэл бүхий хүсэлтээр эрүүгийн байцаан шийтгэх ажиллагаа явуулахтай холбогдуулан түр шилжүүлэн өгч болно. Шаардлага тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгсөн этгээдийг хүлээн авсан өдрөөс хойш гурван сарын дотор уг этгээдийг буцаан өгөх үүрэгтэй. Бодитой үндэслэлээр энэ хугацааг сунгаж болно.

Далан зургадугаар зүйл

Шилжүүлэн өгөх журам

Хэрэв энэ Гэрээгээр өөр журам тогтоогоогүй бол шилжүүлэн өгөх, баривчлахдаа шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын хууль тогтоомжийг хэрэглэнэ.

Далан долдугаар зүйл

Шилжүүлэн өгсөн этгээдийг мөрдөх хязгаар

1. Шилжүүлэн өгсөн этгээдийг шилжүүлэн өгөхөөс өмнө үйлдсэн өөр хэрэгт холбогдуулан шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын зөвшөөрөлгүйгээр эрүүгийн хариуцлагад татах, шийтгэх, эсвэл баривчлах буюу гуравдахь улсад шилжүүлэн өгч болохгүй.

2. Зөвшөөрөл шаардахгүй тохиолдол:

а/шилжүүлэн өгсөн этгээд эрүүгийн байцаан шийтгэх ажиллагаа явуулж дууссан буюу ял эдэлж дууссанаас хойш нэг сарын дотор түүнийг шилжүүлэн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэрээс гарч яваагүй бол, харин уг этгээд шаардлага тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэрээс өөрийн буруу бийш шалтгаанаар явж чадаагүй байсан хугацааг дээр дурдсан хугацаанд оруулан тоолохгүй;

б/шилжүүлэн өгсөн этгээд шаардлага тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талын нутаг дэвсгэрээс яваад дараа нь өөрийн сайн дураар эргэж ирсэн байвал.

Далан наймдугаар зүйлШилжүүлэн өгөх тухай хэд хэдэн улсын
шаардлага

Хэрэв тодорхой буюу янз бүрийн гэмт үйлдлийн улмаас шилжүүлэн өгөх тухай шаардлага хэд хэдэн улсаас ирвэл шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгөх этгээдийн харьяалал, түүнчлэн хэргийн хүнд, хөнгөний байдал, үйлдсэн газрыг харгалзан үзэж аль шаардлагыг хангавал зохихыг шийдвэрлэнэ.

Далан есдүгээр зүйл

Эд зүйлийг шилжүүлэх

1. Гэмт этгээдийг шилжүүлэн өгөх үедээ түүний гэмт хэргийн замаар

олсон бүх эд зүйл, түүнчлэн уг эд зүйлийг худалдаж олсон мөнгө, үнэт зүйл, мөн эрүүгийн хэргийн явцад ношлох баримтын үүрэг гүйцэтгэх болон бусад эд зүйлийг Хэлэлцэн Тохиролцогч Талуудын эрх бүхий байгууллага бололцооны хирээр тусгайлан шаардуулахгүйгээр нэг нэгэндээ шилжүүлэн өгнө.

2. Шилжүүлэн өгвөл зохих гэмт этгээд нас барсан буюу оргосны улмаас шилжүүлэн өгөх бололцоогүй болсон тохиолдолд ч энэ зүйлийн I-д заасан эд зүйлийг шилжүүлэн өгнө.

3. Эдгээр эд зүйлийн хувьд шаардлага тавьсан Тал буюу гуравдахь улсын эрх халдашгүй хэвээр байна. Хэрэв ийм эрхтэй бол шүүн таслах ажиллагаа дууссаны дараа эдгээр эд зүйлийг эргүүлэн авах эрх бүхий этгээдэд шилжүүлэн өгөх зорилгоор шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Талд нэн даруй үнэ төлбөргүйгээр эргүүлэн өгвөл зохино.

4. Хэрэв эдгээр эд зүйл нь эрүүгийн байцаан шийтгэх өөр ажиллагаанд хэрэгцээтэй гэж үзвэл шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал эдгээр эд зүйлийг түр үлдээх буюу богино хугацаанд эргүүлэн өгөх шаардлагатайг дурдан шилжүүлж болно.

Наядугаар зүйл

Дамжуулан өнгөрүүлэх

1. Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал Хэлэлцэн Тохиролцогч нөгөө Талын хүсэлтээр гуравдахь улсаас нөгөө Хэлэлцэн Тохиролцогч Талд шилжүүлэн өгөх этгээдийг өөрийн нутаг дэвсгэрээр дамжуулан өнгөрүүлэхийг зөвшөөрөх үүрэг хүлээнэ. Хэрэв энэ Гэрээгээр шилжүүлэн өгөх тухай заагаагүй тохиолдолд Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд дамжуулан өнгөрүүлэх үүрэг хүлээхгүй.

2. Дамжуулан өнгөрүүлэх тухай шаардлагыг шилжүүлэн өгөх шаардлагын адил журмаар үйлдэж явуулна.

3. Шаардлага хүлээн авсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал шилжүүлэн өгч байгаа этгээдийг дамжуулан өнгөрүүлэхдээ өөрийн нутаг дэвсгэр дээрээс орлуулахгүй байх явдлыг хангасан байвал зохино.

Наян нэгдүгээр зүйл

Шилжүүлэн өгөх, дамжуулан өнгөрүүлэхтэй
холбогдсон зардал

1. Шилжүүлэн өгөх зардлыг уг зардал нутаг дэвсгэр дээр нь гарсан

Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал хариуцна. Харин шилжүүлэн өгөх этгээдийг агаарын тээврээр хүргэхтэй холбогдсон зардлыг шаардлага тавьж байгаа Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал хариуцана.

2. Дамжуулан өнгөрүүлэхтэй холбогдсон зардлыг шилжүүлэн өгөх тухай шаардлага тавьсан Хэлэлцэн Тохиролцогч Тал хариуцана.

Наян хоёрдугаар зүйл

Эрүүгийн хэргийн мөрдөн байцаалтын
дүнгийн тухай мэдэгдэх

Хэлэлцэн Тохиролцогч Талууд шилжүүлэн өгсөн этгээдийн талаар явуулсан эрүүгийн мөрдөн байцаалтын дүнгийн тухай бие биедээ мэдээлж байна. Хэрэв шилжүүлэн өгсөн этгээд шийтгүүлсэн бол хүчин төгөлдөр болсон таслан шийдвэрлэх тогтоолын хуулбарыг хүргүүлнэ.

ДӨРӨВДҮГЭЭР ХЭСЭГ
ТӨГСӨЛИЙН ЗААЛЛУУД

Наян гуравдугаар зүйл

1. Энэ Гэрээг соёрхон батална.

2. Батламж жуух бичгийг . . . *Белград*
хотод солилцоно.

Наян дөрөвдүгээр зүйл

1. Энэ Гэрээ нь батламж жуух бичиг солилцсоноос хойш гучин хоногийн дараа хүчин төгөлдөр болох бөгөөд таван жилийн хугацаанд хүчин төгөлдөр хэвээр байна.

2. Хэрэв Хэлэлцэн Тохиролцогч аль нэг Тал Гэрээний хугацаа дуусахаас зургаан сараас доошгүй хугацааны өмнө Гэрээг цуцлах тухайгаа бичгээр мэдэгдээгүй бол энэ Гэрээ тухай бүр таван жилийн хугацаагаар сунгагдана. Гэрээг бичгээр цуцалсан өдрөөс хойш нэг жил өнгөрмөгц уг Гэрээг хүчин төгөлдөр бус гэж тооцно.

3. Энэ Гэрээг монгол, серб-хорват, орос хэлээр тус бүр хоёр хувь үйлдсэн бөгөөд гурван эх хувь тус бүр адил хүчинтэй байна.

Гэрээг тайлбарлахдаа маргаан гарвал орос хэл дээрх эх хувийг баримтална.

29.

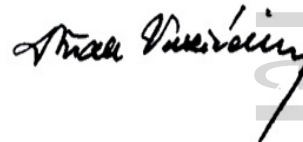
Хэлэлцэн Тохиролцогч хоёр Талын бүрэн эрхт төлөөлөгчид харилцан тохиролцсоноо нотлон энэ Гэрээнд гарын үсэг зурж, тамга дарах.

1981 оны 6 дугаар сарын 8-ны өдөр Улаанбаатар хотод үйлдэв.

БҮГД НАЙРАМДАХ МОНГОЛ
АРД УЛСЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

ХОЛБООНЫ БҮГД НАЙРАМДАХ
СОЦИАЛИСТ ЮГОСЛАВ УЛСЫГ
ТӨЛӨӨЛЖ

ДОГОВОР

МЕЖДУ МОНГОЛЬСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКОЙ И
СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ ФЕДЕРАТИВНОЙ РЕСПУБЛИКОЙ
ЮГОСЛАВИЕЙ ОБ ОКАЗАНИИ ПРАВОВОЙ ПОМОЩИ ПО
ГРАЖДАНСКИМ, СЕМЕЙНЫМ И УГОЛОВНЫМ ДЕЛАМ

Правительство Монгольской Народной Республики и Союзное исполнительное Вече Скупщины Социалистической Федеративной Республики Югославии, руководимые обоюдным желанием регулировать вопросы в области правовых отношений, решили, в целях обеспечения защиты прав и интересов граждан обеих стран, заключить договор об оказании правовой помощи по гражданским, семейным и уголовным делам.

С этой целью назначили своими уполномоченными:

Президиум Великого Народного Хурала Монгольской Народной Республики Оргийна Жамбалдоржа, Первого заместителя министра юстиции Монгольской Народной Республики,

Союзное исполнительное Вече Скупщины Социалистической Федеративной Республики Югославии Душана Вукичевича, Посла Социалистической Федеративной Республики Югославии в Монгольской Народной Республике,

которые после обмена своими полномочиями, найденными в должной форме и полном порядке договорились о нижеследующем:

Раздел первый

ОБЩИЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Статья 1

Правовая защита

Граждане одной Договаривающейся Стороны пользуются на территории другой Договаривающейся Стороны такой же правовой защитой в отношении личности и имущественных прав как и собственные граждане.

Положение предшествующего пункта распространяется и на юридические лица.

Статья 2

Оказание правовой помощи

1. Договаривающиеся Стороны будут взаимно оказывать друг другу правовую помощь при условии и в порядке, предусмотренных настоящим Договором по гражданским, семейным и уголовным делам.

2. Органы юстиции оказывают правовую помощь и другим органам, к компетенции которых относятся дела, указанные в пункте 1 настоящей статьи.

Статья 3

Объем правовой помощи

Договаривающиеся Стороны оказывают друг другу правовую помощь путем пересылки и вручения документов, обмена сведений по вопросам законодательства и судебной практики, проведения определенных процессуальных действий, в частности, путем проведения обысков, пересылки и выдачи вещественных доказательств, допроса обвиняемых, опроса свидетелей, экспертов, сторон и других лиц, судебного осмотра, осуществления экспертиз.

Статья 4

Порядок сношений

При оказании правовой помощи компетентные органы Договаривающихся Сторон сносятся между собой через соответствующие органы, наименование которых Договаривающиеся Стороны сообщают друг другу в дипломатическом порядке.

Статья 5

Языки в сношениях

1. Суды и другие компетентные органы Договаривающихся Сторон при сношениях между собой пользуются официальными языками своего государства.

2. Поручение об оказании правовой помощи, как и приложенные документы, должно быть сопровождено заверенным переводом на одном из официальных языков другой Договаривающейся Стороны или на русском языке.

Статья 6

Содержание поручения

Поручение об оказании правовой помощи должно содержать следующие данные:

а/ наименование органа от которого исходит поручение, а по возможности и наименование органа к которому обращено поручение;

б/ наименование дела по которому ходатайствуется о правовой помощи;

в/ фамилия и имя сторон, их гражданство, занятие, местожительство или местопребывание; для юридических лиц указывается их наименование и постоянное местонахождение;

г/ фамилия, имя и адрес их представителей;

д/ необходимые сведения, связанные с содержанием поручения, а по уголовным делам и квалификацию и описание состава преступления.

Статья 7

Порядок исполнения поручений

1. При исполнении поручения об оказании правовой помощи орган, к которому обращено поручение, применяет законодательство своего государства.

2. Если орган, к которому обращено поручение, не компетентен выполнить поручение, он пересылает его компетентному органу, о чем уведомляет орган, от которого исходит поручение.

3. По просьбе органа, от которого исходит поручение, орган, к которому обращено поручение, своевременно уведомляет о месте и дате исполнения поручения.

4. В случае, когда правовая помощь не могла быть оказана, орган, к которому обращено поручение, возвращает органу, от которого исходит поручение, документы и одновременно

уведомляет его о причинах, которые препятствуют исполнению поручения.

Статья 8

Порядок вручения документов

1. Орган, к которому обращено поручение, осуществляет вручение документов в соответствии с порядком действующим в отношении вручения документов в его государстве, если вручаемые документы снабжены заверенным переводом в соответствии с п. 2 статьи 5 настоящего Договора. Если все документы не соответствуют вышеуказанным условиям, то орган к которому обращено поручение, вручает документы получателю, если он согласен добровольно их принять.

2. Если вручение документов не может быть исполнено по адресу, указанному в поручении, орган, к которому обращено поручение, примет меры для установления адреса.

Статья 9

Подтверждение вручения документов

Вручение доказывается подтверждением вручения, на котором должна быть указана дата вручения, подпись лица получающего документ, и подпись лица, которое вручило документ, а также печать суда, либо подтверждение органа из которого видно, что вручение исполнено, а также способ и время вручения.

Статья 10

Вручение документов собственным гражданам

Обе Договаривающиеся Стороны имеют право вручать документы собственным гражданам через свои дипломатические или консульские представительства, если эти граждане добровольно соглашаются их принимать.

Статья 11

Вызов свидетеля или эксперта

1. Если необходимо допросить на территории одной Договаривающейся Стороны в качестве свидетеля или эксперта

лицо, находящееся на территории другой Договаривающейся Стороны, то в этом случае вызов вручается через компетентный орган этой Договаривающейся Стороны.

2. Повестка не может содержать угрозу санкцией на случай неявки вызываемого.

3. В запросе о вручении повестки необходимо указать сумму, которая будет выплачена свидетелю или эксперту на покрытые расходов и полагающегося вознаграждения. По просьбе этих лиц Договаривающаяся Сторона, от которой исходит запрос, выплачивает аванс на покрытые расходов.

Статья 12

Неприкосновенность свидетелей и экспертов

1. Свидетель или эксперт, который независимо от его гражданства добровольно явился по вызову в компетентные органы другой Договаривающейся Стороны, не может на территории этой Договаривающейся Стороны преследоваться или быть арестованным в связи с каким-либо уголовно-наказуемым деянием, совершенным до перехода им границы Договаривающейся Стороны от которой исходит поручение, а также не может быть и подвергнут наказанию по ранее вынесенному приговору. Эти лица также не могут преследоваться или быть арестованными в связи с их показаниями или производством экспертизы.

2. Свидетель или эксперт не пользуется гарантией предусмотренной пунктом 1 настоящей статьи, если не покинет территорию Договаривающейся Стороны в течение 15 дней с того времени когда орган, который производил опрос сообщил ему что его присутствие не является необходимым. В этот срок не включается время, в течение которого свидетель или эксперт не мог покинуть территорию Договаривающейся Стороны, от которой исходит поручение по независимым от него обстоятельствам.

Статья 13

Сведения по вопросам законодательства

Верховный суд Монгольской Народной Республики и
Союзный орган управления компетентный в делах правосудия

Социалистической Федеративной Республики Югославии представляют по просьбе друг другу сведения о законодательстве действующем или действовавшем в их стране, а также сообщения по отдельным правовым вопросам судебной практики.

Статья 14

Расходы, связанные с оказанием правовой помощи

Договаривающаяся Сторона, к которой обращено поручение, не будет требовать возмещения расходов по оказанию правовой помощи. Договаривающиеся Стороны сами несут все расходы, возникшие при оказании правовой помощи на их территории.

Статья 15

Обмен документов о личном состоянии

1. Каждая из Договаривающихся Сторон пересылает другой Договаривающейся Стороне выписки из актов регистрации гражданского состояния, которые относятся к рождению, заключению брака и смерти граждан другой Договаривающейся Стороны.

2. Выписки, указанные в пункте 1 настоящей статьи пересылаются без уплаты сборов и расходов дипломатическому или консульскому представительству другой Договаривающейся Стороны.

Статья 16

Доказательная сила официальных документов

Официальные документы, составленные на территории одной Договаривающейся Стороны, пользуются на территории другой Договаривающейся Стороны такой же доказательной силой официальных документов, как и их собственные документы.

Статья 17

Отказ в оказании правовой помощи

Одна Договаривающаяся Сторона может отказать в правовой помощи другой Договаривающейся Стороне, если оказание правовой помощи может нанести ущерб суверенитету и безопасно-

сти государства, или противоречит основным принципам законодательства Договаривающейся Стороны, к которой обращено поручение.

Раздел второй

ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ ПО ГРАЖДАНСКИМ И СЕМЕЙНЫМ ДЕЛАМ

1. СУДЕБНЫЕ РАСХОДЫ

Освобождение от обеспечения судебных расходов

Статья 18

На граждан одной из Договаривающихся Сторон, выступающих в судах другой Договаривающейся Стороны и находящихся на территории одной из Договаривающихся Сторон, нельзя возложить обязанность по обеспечению судебных расходов исключительно на том основании, что они являются иностранцами или не имеют в данной стране местожительства или местопребывания.

Статья 19

1. Если на граждан, освобожденных от обеспечения судебных расходов согласно статье 18 настоящего Договора, решением суда вступившем в законную силу была возложена на территории одной Договаривающейся Стороны обязанность возместить судебные расходы, то соответствующий суд на территории другой Договаривающейся Стороны разрешает по ходатайству бесплатно принудительное взыскание этих расходов.

2. Судебные расходы включают также расходы по составлению справок, переводов и засвидетельствованию документов.

Статья 20

1. Суд, разрешающий принудительное исполнение решения о взыскании судебных расходов, ограничивается проверкой, вступило ли решение в законную силу и подлежит ли оно исполнению.

2. В отношении ходатайства о разрешении принудительного исполнения и документации в приложении, применяются положения статьи 57 настоящего Договора.

Статья 21

В отношении ходатайства о разрешении принудительного исполнения в смысле статьи 20 настоящего Договора применяются положения статьи 58 настоящего Договора.

Статья 22

Расходы по составлению справки, переводу и засвидетельствованию документов, упомянутых в статье 19 настоящего Договора, определяет суд, который рассматривает дело первой инстанции, или суд, компетентный выдать разрешение на принудительное исполнение. Суд, компетентный выдавать разрешения на принудительное исполнение, устанавливает размер расходов, связанных с принудительным исполнением.

Освобождение от судебных расходов

Статья 23

Граждане одной Договаривающейся Стороны освобождаются на территории другой Договаривающейся Стороны от судебных сборов и расходов на тех же условиях и в том же объеме, как и собственные граждане.

Статья 24

1. Документы о личном, а также о семейном положении, заработке и имуществе выдает компетентный орган Договаривающейся Стороны, на территории которой имеет местожительство или местопребывание лицо, возбуждающее ходатайство.

2. Если лицо, возбуждающее ходатайство, не имеет на территории данной Договаривающейся Стороны местожительства или местопребывания, то достаточно документа, выданного соответствующим дипломатическим или консульским представительством его государства.

3. Суд, выносящий решение по ходатайству об осво-

бождении от судебных сборов и расходов, может проверить достоверность представленных документов и затребовать дополнительные данные.

Статья 25

1. Гражданин одной Договаривающейся Стороны, желающий возбудить ходатайство об освобождении от судебных сборов и расходов перед судом другой Договаривающейся Стороны, может это ходатайство заявить устно компетентному суду по месту своего местожительства или местопребывания, который заносит заявление в протокол. Суд препровождает протокол вместе со справкой, выданной согласно пункту 1 статьи 24 настоящего Договора, и вместе с остальными документами, представленными лицом, возбуждающим ходатайство, суду другой Договаривающейся Стороны.

2. Одновременно с ходатайством об освобождении от судебных сборов и расходов можно ходатайствовать о возбуждении искового или иного производства.

2. ЛИЧНЫЙ СТАТУС

Статья 26

Дееспособность

Дееспособность физического лица определяется законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является данное лицо.

Статья 27

Лишение и ограничение дееспособности

1. В лишении или ограничении дееспособности применяется законодательство и компетентен орган Договаривающейся Стороны, гражданином которой является лицо, о дееспособности которого решается.

2. Положение предыдущего пункта применяется и в случае возвращения дееспособности.

3. Если компетентный орган одной Договаривающейся Стороны считает, что существуют причины для лишения или огра-

ничения дееспособности гражданина другой Договаривающейся Стороны, имеющего местожительство или местопребывание на территории этой Договаривающейся Стороны, то об этом сообщит дипломатическому или консульскому представительству другой Договаривающейся Стороны, а по мере необходимости будут приняты соответствующие меры для защиты данного лица или его имущества.

4. Если компетентный орган Договаривающейся Стороны, гражданином которой является данное лицо, в течение шести месяцев не начнет производство или не выскажется по этому поводу, производство по лишению или ограничению дееспособности исполнит орган другой Договаривающейся Стороны, применяя при этом законодательство обеих Договаривающихся Сторон и решение об этом будет направлено компетентному органу другой Договаривающейся Стороны.

Статья 28

Признание безвестно-отсутствующим или умершим

1. По делам о признании лица безвестно-отсутствующим или объявлении умершим и об установлении факта смерти компетентен суд Договаривающейся Стороны, гражданином которой было лицо в то время, когда оно по последним данным было в живых.

2. Суд одной Договаривающейся Стороны может признать гражданина другой Договаривающейся Стороны безвестно-отсутствующим или умершим, а также установить факт его смерти по ходатайству проживающих на ее территории заинтересованных лиц, права и интересы которых основаны на законодательстве этой Договаривающейся Стороны.

3. Признание лица безвестно-отсутствующим или объявление умершим и установление факта смерти согласно правилам пункта 2 настоящей статьи может производиться по законодательству Договаривающейся Стороны, гражданином которой являлось лицо, пропавшее без вести или умершее, или по законодательству Договаривающейся Стороны, суд которой должен вынести решение.

4. Решение, вынесенное в соответствии с пунктом 2 настоящей статьи, будет иметь юридические последствия лишь на территории той Договаривающейся Стороны, суд которой вынес указанное решение.

5. По просьбе заинтересованного лица компетентный суд Договаривающейся Стороны, на территории которой было вынесено решение в соответствии с пунктом 2 настоящей статьи, в случае необходимости отменит или изменит это решение, если суд, указанный в пункте 1 настоящей статьи, вынес решение по существу данного дела.

3. СЕМЕЙНЫЕ ДЕЛА

Статья 29

Заключение брака

1. Условия для заключения брака определяются для каждого лица, желающего вступить в брак, законами той из Договаривающихся Сторон, гражданином которой является каждый из них.

2. Положение предыдущего пункта не исключает применения законодательства Договаривающейся Стороны, на территории которой заключается брак, если речь идет о таких препятствиях из-за которых заключение брака запрещено.

3. Форма заключения брака определяется законодательством Договаривающейся Стороны на территории которой происходит заключение брака.

4. Дипломатические или консульские представительства Договаривающейся Стороны могут заключить брак только в случае, если оба лица, которые вступают в брак, являются их гражданами.

Статья 30

Личные и имущественно-правовые отношения супругов

1. Личные и имущественно-правовые отношения супругов регулируются законодательством Договаривающихся Сторон, гражданами которой являются супруги.

2. Если один из супругов является гражданином одной Договариваемой Стороны, а второй – гражданином другой Договариваемой Стороны, их личные и имущественно-правовые отношения регулируются законодательством той Договариваемой Стороны, на территории которой они имеют или имели последнее совместное местожительство.

Статья 31

Расторжение брака

1. Расторжение брака определяется законодательством Договариваемой Стороны, гражданами которой являются супруги во время возбуждения бракоразводного дела.

2. Если супруги во время возбуждения бракоразводного дела имеют различное гражданство, расторжение брака определяется законодательством Договариваемой Стороны, в которой они имеют или имели последнее совместное местожительство.

Статья 32

Недействительность брака

Недействительность брака регулируется законодательством Договариваемой Стороны, по которому был заключен брак.

Статья 33

Компетентность по делам о браке

В случаях, предусмотренных в статьях 30–32 настоящего Договора компетентным является суд Договариваемой Стороны, гражданами которой являются супруги, или суд Договариваемой Стороны, на территории которой они имеют или имели последнее совместное местожительство.

Статья 34

Правовые отношения между родителями и детьми

1. Правовые отношения между родителями и детьми регулируются законодательством Договариваемой Стороны, гражданами которой они являются.

2. Если родители и дети имеют разное гражданство, их взаимные отношения регулируются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок.

3. Отношения между матерью ребенка и отцом ребенка, если в то время когда родился ребенок брак не был заключен, регулируются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданами которой они являются, а если у них различное гражданство - законодательством Договаривающейся Стороны, в которой они имеют или имели последнее совместное местожительство.

Статья 35

Установление или оспаривание отцовства или материнства

Дела об установлении или оспаривании отцовства, материнства, а также об установлении рождения ребенка от данного брака, решаются согласно законодательству Договаривающейся Стороны гражданином которой является ребенок.

Статья 36

Компетентность по делам о взаимно- отношении родителей и детей

1. В случаях, предусмотренных в статьях 34, 35 настоящего Договора компетентным является суд той Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок.

2. Если истец и ответчик проживают на территории одной из Договаривающихся Сторон, компетентным также является суд этой Договаривающейся Стороны с соблюдением положений 34, 35 статей настоящего Договора.

Статья 37

Условия для усыновления

1. Условия для усыновления регулируются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновитель и усыновляемый, а в случае если усыновитель и усыновляемый имеют разное гражданство - применяются и законодательство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновитель и законодательство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновляемый.

2. Если супруги совместно усыновляют и если у них различное гражданство, условия для усыновления регулируются законодательством обеих Договаривающихся Сторон.

3. Положения предыдущих пунктов настоящей статьи применяются и относительно отмены усыновления.

Статья 38

Компетентность по делам об усыновлении

По решению дел об усыновлении и отмене усыновления компетентным является орган Договаривающейся Стороны, гражданами которой являются усыновитель и усыновляемый, либо орган Договаривающейся Стороны, на территории которой они имеют или имели последнее совместное местожительство.

ОПЕКА И ПОПЕЧИТЕЛЬСТВО

Статья 39

Установление опеки и попечительства

1. По решению дел об установлении и отмене опеки и попечительства применяется законодательство и компетентен суд Договаривающейся Стороны, гражданами которой являются лица, над которыми учреждается опека или попечительство (далее именуемые подопечными).

2. Правовые отношения между опекуном и попечителем и подопечным, регулируются законодательством Договаривающейся Стороны, орган которой назначил опекуна или попечителя.

3. В отношении обязанности принять опекунство или попечительство действует законодательство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является опекун или попечитель.

4. Решение об установлении или отмене опеки или попечительства, вынесенное органом одной Договаривающейся Стороны относительно своих граждан, признается также и на территории другой Договаривающейся Стороны.

Статья 40

Временные меры по защите

1. Если возникнет необходимость принять меры по защите прав и интересов гражданина одной из Договаривающихся Сторон, имеющего местожительство или местопребывание или имущество на территории другой Договаривающейся Стороны, компетентный орган этой Договаривающейся Стороны должен об этом срочно сообщить дипломатическому или консульскому представительству Договаривающейся Стороны, гражданином которой является данное лицо.

2. В случаях не терпящих отлагательства, органы другой Договаривающейся Стороны могут принять предварительные меры, в соответствии со своим внутригосударственным законодательством, о чем они немедленно уведомляют дипломатическое или консульское представительство согласно пункту 1 настоящей статьи. Все принятые меры остаются в силе до момента, когда компетентный орган вынесет иное решение.

Статья 41

Передача опеки или попечительства

1. Орган Договаривающейся Стороны, компетентный согласно пункту 1 статьи 39 настоящего Договора, может передавать опеку или попечительство органу другой Договаривающейся Стороны в том случае, если подопечный имеет на территории этой Договаривающейся Стороны свое местожительство или местопребывание, или же имущество. Передача опеки или попечительства вступает в силу, когда орган Договаривающейся Стороны, к которой обращено ходатайство примет на себя опеку или попечительство и уведомит об этом орган Договаривающейся Стороны от которой исходит ходатайство.

2. Орган Договаривающейся Стороны, который согласно пункту 1 настоящей статьи принял опеку или попечительство, осуществляет их в соответствии с законодательством своего государства, однако он не вправе выносить решения по вопросам, касающимся личного статуса подопечного.

5. НАСЛЕДОВАНИЕ

Статья 42

Принцип равенства

1. Граждане одной Договаривающейся Стороны пользуются равными правами с гражданами другой Договаривающейся Стороны в отношении наследования по закону или по завещанию имущества, находящегося на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Граждане одной Договаривающейся Стороны могут завещанием распоряжаться своим имуществом, находящимся на территории другой Договаривающейся Стороны.

3. Граждане одной Договаривающейся Стороны могут на основании правовых сделок распоряжаться недвижимым имуществом, приобретенным путем наследования на территории другой Договаривающейся Стороны.

Статья 43

Применяемое законодательство о наследовании

1. Право наследования движимого имущества регулируется законодательством той Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент своей смерти.

2. Право наследования недвижимого имущества регулируется законодательством той Договаривающейся Стороны, на территории которой находится наследственное имущество.

3. Какое имущество считается движимым или недвижимым определяется законодательством той Договаривающейся Стороны, на территории которой находится это имущество.

Статья 44

Выморочное имущество

Движимое выморочное имущество поступает в пользу Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент своей смерти, а недвижимое имущество - в пользу Договаривающейся Стороны, на территории которой оно находится.

Статья 45

Завещание

1. Способность составлять или отменять завещание, а также его оспаривание на основании недостатков волеизъявления определяется законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент, когда он составил или отменил завещание.

2. Форма завещания и его отмена определяются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент составления или отмены завещания. Завещание имеет законную силу относительно формы составления или отмены завещания и тогда, когда составлено согласно законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой завещание было составлено или отменено.

Статья 46

Уведомление о смерти

1. Если на территории одной Договаривающейся Стороны умрет гражданин другой Договаривающейся Стороны, то соответствующий орган должен об этом уведомить без промедления дипломатическое или консульское представительство другой Договаривающейся Стороны и сообщить ему все, что известно о наследниках, их местожительство или местопребывание, об объеме и стоимости наследства, а также и о том, имеется ли завещание. Это правило применяется и в тех случаях, когда соответствующий орган одной Договаривающейся Стороны получит сведения о том, что гражданин другой Договаривающейся Стороны, умерший вне территории обеих Договаривающихся Сторон, оставил имущество на территории его государства.

2. Если дипломатическое или консульское представительство получит сведения о смерти ранее, оно должно уведомить об этом орган, который компетентный принять меры по защите наследства.

Статья 47

Меры по охране наследства

1. Если на территории одной Договаривающейся Стороны находится наследственное имущество, оставленное гражд-

данином другой Договаривающейся Стороны, то компетентный орган, в соответствии с законодательством своей страны, примет меры необходимые для охраны и управления наследством.

2. О мерах, которые принимаются согласно предыдущему пункту настоящей статьи, без промедления уведомляется дипломатическое или консульское представительство другой Договаривающейся Стороны, которая непосредственно или через своих уполномоченных может принять участие в проведении мер по охране имущества, а также предложить чтобы осуществление принятых мер было отложено, изменено или отменено.

Статья 48

Правомочия дипломатического или консульского представительства в наследственном производстве

По делам о наследстве дипломатическое или консульское представительство одной Договаривающейся Стороны имеет право представлять в органах другой Договаривающейся Стороны, без особой доверенности, своих граждан, если они отсутствуют или не поручили ведения дела иному доверенному лицу.

Статья 49

Передача наследства

Если по окончании наследственного производства надо передать движимое имущество (вещи) наследнику-гражданину другой Договаривающейся Стороны, имеющему местожительство или местопребывание на территории этой Договаривающейся Стороны, то это имущество передается дипломатическому или консульскому представительству Договаривающейся Стороны, гражданином которой является наследник, при условии, если:

а/ компетентный орган вызвал, если это предусмотрено по законодательству страны, где находится наследственное имущество, кредиторов наследодателя для заявления их требований;

б/ наследственные сборы уплачены и заявленные требования были удовлетворены или обеспечены;

в/ компетентный орган дал согласие на вывоз вещей.

Статья 50

Компетентность по делам о наследовании

1. Для производства по делам о наследовании движимого имущества компетентным является орган той Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель в момент смерти, если настоящим Договором не установлен иной порядок.

2. Для производства по делам о наследовании недвижимого имущества компетентным является орган той Договаривающейся Стороны, на территории которой находится имущество.

3. Положения пункта 1 и 2 настоящей статьи применяются соответственно и к спорам, возникшим на основании наследственного права.

4. Если движимое наследственное имущество, оставшееся после смерти гражданина одной из Договаривающихся Сторон, находится на территории другой Договаривающейся Стороны, и если с этим согласны все наследники, то по ходатайству наследника или отказополучателя производство по делу о наследовании ведут органы этой Договаривающейся Стороны.

Статья 51

Вскрытие и оглашение завещания

1. Для вскрытия и оглашения завещания компетентен орган, ведающий делами о наследовании той Договаривающейся Стороны, на территории которой находится завещание.

2. Если орган одной Договаривающейся Стороны огласил завещание гражданина другой Договаривающейся Стороны, то заверенная копия завещания, вместе с данными о состоянии завещания и копией протокола об оглашении завещания, а по требованию – и оригинал завещания передается компетентному органу Договаривающейся Стороны, гражданином которой был наследодатель. Это правило применяется и в том случае, если рассматривать вопрос о наследстве компетентен орган другой Договаривающейся Стороны.

6. ПРИЗНАНИЕ И ИСПОЛНЕНИЕ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ

Статья 52

Решения, подлежащие признанию и исполнению

1. В соответствии с положениями настоящего Договора обе Договаривающиеся Стороны признают и исполняют на своих территориях следующие решения, вынесенные на территории другой Договаривающейся Стороны:

а/ судебные решения по гражданским и семейным делам;
б/ решения третейских судов;
в/ судебные решения по уголовным делам, связанные с имущественно-правовыми требованиями (возмещение ущерба, возвращение вещей и т.п.).

2. Под решениями будут подразумеваться также мировые сделки утвержденные обычным или третейским судом по имущественным требованиям, в случае предусмотренном в подпунктах "а" и "б" пункта 1 данной статьи.

3. Судебными решениями в смысле подпункта "а" пункта 1 настоящей статьи считаются решения по наследованию, принятые органом одной из Договаривающихся Сторон, который компетентен в наследственном производстве в соответствии с правилами данной Договаривающейся Стороны.

Статья 53

Условия для признания и исполнения решений

Решения, указанные в статье 52 настоящего Договора будут признаны и исполнены при следующих условиях:

а/ если решение вступило в законную силу и подлежит исполнению согласно законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой оно принято;

б/ если суд Договаривающейся Стороны, на территории которой вынесено решение компетентен согласно законодательству Договаривающейся Стороны на территории которой требуется признание или исполнение данного решения;

в/ если стороне (или ее представителю), не участвующей в судебном разбирательстве, против которой было вынесено решение на основе законодательства той Договариваю-

щейся Стороны, на территории которой было вынесено решение была надлежащим образом и своевременно извещена о рассмотрении дела, а в случае отсутствия процессуальной правоспособности, была надлежащим образом представлена;

г/ если по этому же делу, между теми же сторонами не имеется вступившего в законную силу решения компетентного суда той Договаривающейся Стороны, на территории которой решение подлежит признанию или исполнению, или если в суде этой Договаривающейся Стороны раньше не было начато производство по этому делу;

д/ если признание или исполнение решения не противоречит основным принципам законодательства той Договаривающейся Стороны, на территории которой решение должно быть признанным или исполненным.

Статья 54

Дополнительные условия признания и исполнения решения третейского суда

Решения третейских судов признаются и исполняются в соответствии со статьей 53 настоящего Договора, а также если будут исполнены следующие дополнительные условия:

а/ если решение принято на основании письменного соглашения о компетентности третейского суда;

б/ если третейский суд принял решение в рамках своих полномочий, предусмотренных соглашением;

в/ если соглашение о компетентности третейского суда является действующим в соответствии с законами Договаривающейся Стороны, на территории которой решение подлежит признанию или исполнению.

Статья 55

Признание решений, касающихся личного статуса граждан другой Договаривающейся Стороны

Вступившие в законную силу судебные решения одной Договаривающейся Стороны по вопросам расторжения брака или признания брака недействительным, признания безвестно-отсутствующим или объявления умершим, установление факта смерти

и о дееспособности, если эти решения относятся к ее собственным гражданам, признаются на территории другой Договаривающейся Стороны без дальнейшего производства.

Статья 56

Расходы, связанные с исполнением решений

В отношении расходов, связанных с принудительным исполнением решений, применяется законодательство Договаривающейся Стороны, на территории которой решение приводится в исполнение.

Статья 57

Ходатайство о признании или разрешении исполнения

1. Ходатайство о признании или разрешении исполнения решений может быть предъявлено непосредственно компетентному суду Договаривающейся Стороны, на территории которой подлежит исполнение, либо суду, который вынес решение по этому делу в качестве первой инстанции, причем ходатайство доказывается в порядке, предусмотренном в статье 4 настоящего Договора.

2. К ходатайству прилагаются:

а/ судебное решение или заверенная копия этого решения и официальный документ о том, что решение вступило в законную силу и подлежит исполнению, если это не вытекает из самого решения;

б/ справка, что сторона, не участвовавшая в процессе против которой вынесено решение, надлежащим образом и своевременно была извещена о рассмотрении дела, а в случае отсутствия процессуальной правоспособности, была надлежащим образом представлена, в соответствии с пунктом "в" статьи 53 настоящего Договора;

в/ заверенный перевод указанных в подпунктах "а" и "б" документов, в порядке, предусмотренном в пункте 2 статьи 5 настоящего Договора.

3. Если ходатайство о разрешении исполнения представляется на основании решения третейского суда - необходимо

приложить заверенный перевод соглашения о компетенциях третейского суда по тому делу, по которому надлежит исполнение.

Статья 58

Порядок признания и исполнения

1. Суд Договаривающейся Стороны решает ходатайство о признании или исполнении и приводит исполнение в соответствии с законодательством своей страны, если настоящим Договором не установлен иной порядок.

2. Суд, упомянутый в предыдущем пункте ограничится утверждением наличия условий, предусмотренных в статьях 52-55 и статьи 57 настоящего Договора, и утвердив их наличие, признает решение и соответственно разрешает исполнение.

Статья 59

Ограничение исполнения решений во времени

Судебные решения, предусмотренные в статье 52 настоящего Договора, относящиеся к ходатайству об имущественных делах, исполняются если они вступили в законную силу и подлежат к исполнению по вступлению в законную силу настоящего Договора.

Статья 60

Перевод денег и вывоз вещей

Положения настоящего Договора не затрагивают законодательства Договаривающихся Сторон, относящихся к переводу денег или вывозу вещей.

Раздел третий

ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ ПО УГОЛОВНЫМ ДЕЛАМ

Статья 61

Обязанность возбуждения уголовного дела

1. Договаривающиеся Стороны обязуются взаимно по требованию другой Договаривающейся Стороны возбуждать, в соответствии со своими внутригосударственными законами, уго -

ловное преследование против своих граждан, если они совершили преступление на территории другой Договаривающейся Стороны, влекущее за собой выдачу.

2. К требованию прилагаются справка, содержащая данные о совершении преступления и все имеющиеся доказательства, а также выписка из законодательства, касающаяся данного преступления.

3. Договаривающаяся Сторона, которая получила требование, обязана известить другую Договаривающуюся Сторону о результатах уголовного преследования. Если по делу вынесен приговор, который вступил в законную силу, то его копия должна быть приложена к извещению.

Статья 62

Отказ в оказании правовой помощи

В правовой помощи по уголовным делам может быть отказано:

- а/ в случаях, указанных в статье 17 настоящего Договора;
- б/ если правовая помощь требуется в отношении деяний, которые не являются уголовно-наказуемыми по законодательству Договаривающейся Стороны, к которой обращено требование.

Статья 63

Уведомление о приговорах и следствиях

1. Каждая Договаривающаяся Сторона сообщит другой сведения, касающиеся вступивших в законную силу, обвинительных приговоров, вынесенных своими судебными органами против граждан другой Договаривающейся Стороны.

2. Уведомление в соответствии с предыдущим пунктом настоящей статьи осуществляется на одном из языков, предусмотренных в статье 5 настоящего Договора и должно содержать самые необходимые сведения о преступлении и принятой санкции.

3. Сведения, упомянутые в пунктах 1 и 2 настоящей статьи будут направляться другой Договаривающейся Стороне не позже начала следующего года.

4. По просьбе Договаривающихся Сторон каждая пере-

редает друг другу сведения о лицах, которые являются гражданами другой Договаривающейся Стороны, находящихся под предварительным следствием или под судебным разбирательством на территории другой Договаривающейся Стороны.

5. Сведения, предусмотренные в пункте 4 настоящей статьи, пересылаются дипломатическим путем.

Статья 64

Требования об обыске и изъятии вещей

Требования об обыске и изъятии вещей будут выполнены лишь в случае, если они относятся к деяниям, которые являются уголовно-наказуемыми согласно законодательству Договаривающейся Стороны, к которой обращено требование и выполнение требования не противоречит законодательству этой Стороны.

Статья 65

Обязанность выдачи

Договаривающиеся Стороны обязуются в соответствии с правилами и на условиях, предусмотренных в настоящем Договоре, по требованию выдавать друг другу лиц, находящихся на их территории для привлечения к уголовной ответственности или для приведения в исполнение приговора.

Статья 66

Преступление, влекущее выдачу

1. Выдача с целью привлечения к уголовной ответственности допускается только в случае, если согласно законодательству обеих Договаривающихся Сторон, совершенное преступление карается лишением свободы сроком свыше одного года, или более тяжким наказанием.

2. Выдача с целью исполнения наказания лишения свободы допускается, только в случае, если приговор допускает наказание сроком свыше одного года и более тяжкое наказание.

Статья 67

Отказ о выдаче

Требование о выдаче отклоняется, если:

а/ лицо, выдача которого требуется является гражданином Договаривающей Стороны, к которой обращено требование;

б/ преступление совершено на территории Договаривающейся Стороны, к которой обращено требование;

в/ уголовное дело не может быть возбуждено или приговор не может быть приведен в исполнение, вследствие истечения срока давности, амнистии или по иному законному основанию, предусмотренному законодательством Договаривающейся Стороны, от которой исходит требование, или законодательством Стороны, к которой обращено требование;

г/ в отношении лица, выдача которого требуется, на территории Договаривающейся Стороны, к которой обращено требование, по тому же преступлению были уже вынесены приговор или постановление о прекращении производства по делу, вступившее в законную силу;

д/ уголовное дело хотя бы по закону одной из Договаривающихся Сторон возбуждается не иначе, как по частной жалобе потерпевшего, а потерпевший такой жалобы своевременно не подал;

е/ выдача согласно законодательству одной из Договаривающихся Сторон не допускается.

Статья 68

Уведомление о причинах отказа выдачи

Если Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование отказывается в выдаче требуемого лица, то о причинах отказа немедленно уведомляет другую Договаривающуюся Сторону.

Статья 69

Требование о выдаче

1. Требования составляются в письменном виде.
2. К требованию прилагаются:
 - а/ заверенная копия постановления об аресте

или вступивший в законную силу приговор;

б/ акт удостоверения личности и сведения о гражданстве и другие документы, содержащие указания относительно личности подсудимого или осужденного;

в/ акт, содержащий описание примет подсудимого или осужденного, а по возможности фотография и отпечатки пальцев подсудимого или осужденного;

г/ акт описания преступления и его квалификация;

д/ текст уголовного закона Договаривающейся Стороны от которого исходит требование, по которому квалифицируется преступление.

3. Если окажется, что сведения, предоставленные Договаривающейся Стороной, от которой исходит требование являются недостаточными для вынесения решения о выдаче, то Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование запросит необходимые дополнительные сведения и определит срок в течение которого следует пересылать дополнительные сведения. По просьбе этот срок может быть продлен.

Статья 70

Арест лица, подлежащего выдаче

После получения требования о выдаче на условиях, предусмотренных настоящим Договором, Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование, немедленно примет меры для розыска лица, выдача которого требуется, а в случае необходимости - меры для его ареста.

Статья 71

Временное лишение свободы

1. Лицо, подлежащее выдаче, может быть по ходатайству подвергнуто аресту и до предъявления требования о выдаче, если компетентный орган Договаривающейся Стороны, от которой исходит требование, ссылается на постановление об аресте этого лица или на вступивший в законную силу приговор, причем этот орган одновременно извещает о пересылке требования о выдаче. Такое ходатайство может быть предъявлено по почте, по телеграфу, по телефону, или другим подобным образом.

2. Компетентный орган одной Договаривающейся Стороны может арестовать лицо, находящееся на ее территории без требования, предусмотренного пунктом 1 настоящей статьи, если имеются достаточные основания, что оно совершило на территории другой Договаривающейся Стороны преступление, указанное в статье 66 настоящего Договора.

3. О случаях ареста, предусмотренных пунктами 1 и 2 настоящей статьи следует немедленно известить другую Договаривающуюся Сторону.

4. Лицо, арестованное на время может быть освобождено, если в течение 45 дней со дня получения уведомления о лишении свободы не поступит требование об аресте и приложения, указанные в пункте 2 статьи 69 настоящего Договора.

Статья 72

Освобождение из-под стражи

Если Договаривающаяся Сторона, от которой исходит требование, не предъявит в срок установленный в пункте 3 статьи 69 настоящего Договора дополнительные сведения, то лицо, арестованное Договаривающейся Стороной, к которой обращено требование, будет освобождено из-под стражи.

Статья 73

Передача лица, подлежащего выдаче

1. Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование, в случае, если согласна с выдачей, уведомляет Договаривающуюся Сторону, от которой исходит требование, о месте и времени передачи лица.

2. Если Договаривающаяся Сторона, от которой исходит требование не примет лица, подлежащего выдаче, в установленном месте в течение одного месяца после установленной даты выдачи, это лицо будет освобождено из-под стражи.

3. Освобождение, предусмотренное п.4 статьи 71, статьи 72 и пунктом 2 настоящей статьи не препятствует возобновлению ареста и выдачи, если требование о выдаче будет представлено.

Статья 74

Отсрочка выдачи

Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование, может в случае, если лицо, выдача которого требуется, привлечено к уголовной ответственности или осуждено за другое преступление на ее территории, отсрочить выдачу до окончания уголовного производства или до отбывания срока наказания и в этом случае уведомляет о причинах отсрочки выдачи другую Договаривающуюся Сторону.

Статья 75

Выдача на время

Если отсрочка выдачи может повлечь за собой истечение срока давности уголовного преследования или причинить серьезный ущерб расследованию преступления против лица, выдача которого требуется, то это лицо, по обоснованному ходатайству может быть выдано на время для производства уголовного производства. Договаривающаяся Сторона, от которой исходит требование, обязана возвратить лицо, подлежащее выдаче, не позднее чем в течение трех месяцев со дня его выдачи. По серьезным основаниям этот срок может быть продлен.

Статья 76

Порядок осуществления выдачи

Если настоящим Договором не предусматривается иного порядка, относительно выдачи и временного ареста, применяется законодательство Договаривающейся Стороны к которой обращено требование.

Статья 77

Пределы преследования выданного лица

1. Без согласия Договаривающейся Стороны, к которой обращено требование, выданное лицо не может быть привлечено к уголовной ответственности и осуждено, либо подвергнуто аресту, или выдано третьему государству за преступление, совершенное до выдачи и за которое оно не было выдано.

2. Согласия не требуется, если:

а/ выданное лицо не покинуло территорию Догова -

ривающейся Стороны, которой оно было выдано, в течение одного месяца, считая с момента окончания уголовного производства по делу, либо с момента исполнения наказания. В упомянутый срок не зачисляется время, в течение которого выданное лицо не по своей вине не могло покинуть территорию Договаривающейся Стороны от которой исходит требование;

б/ выданное лицо покинуло территорию Договаривающейся Стороны, от которой исходит требование, но затем добровольно возвратилось обратно.

Статья 78

Требования о выдаче, поступившие от нескольких государств

Если требования о выдаче из определенных или разных наказуемых деяний поступили от нескольких государств, то вопрос о том, какое из предъявляемых требований следует удовлетворить, решает Договаривающаяся Сторона, к которой обращены требования, а также с учетом гражданства лица выдача которого требуется, места и тяжести преступления.

Статья 79

Передача предметов

1. Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут передавать друг другу без особого требования все предметы, добытые преступным путем, а также деньги и другие ценности, полученные за эти предметы, как и предметы, которые в ходе процесса служат доказательством по уголовному делу, по мере возможности одновременно с выдачей лица.

2. Предметы, указанные в пункте 1 настоящей статьи передаются и в случаях, когда выдача такого лица не возможна вследствие его смерти или бегства.

3. Права государства от которого исходит требование или третьих лиц на эти предметы остаются неприкосновенными. Если такие права существуют, то эти предметы после окончания судебного производства необходимо немедленно и бесплатно вернуть Договаривающейся Стороне, к которой обращено требование, в целях передачи лицам, имеющим на них право.

4. Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование, может временно задержать эти предметы или оговорить необходимость их возвращения в кратчайший срок, если они ей нужны в другом уголовном процессе.

Статья 80

Транзитная перевозка

1. Каждая Договаривающаяся Сторона обязуется по просьбе другой Договаривающейся Стороны разрешать перевозку через свою территорию лиц, выданных третьим государством другой Договаривающейся Стороне. Договаривающиеся Стороны не обязаны разрешать такую перевозку, если по положениям настоящего Договора не предусматривается выдача.

2. Требование о транзитной перевозке должно быть предъявлено и оформлено в том же порядке, как и требования о выдаче.

3. Договаривающаяся Сторона, к которой обращено требование, должна обеспечить на своей территории, чтобы лицо, подлежащее выдаче в ходе транзита не убежало.

Статья 81

Расходы по выдаче и транзитной перевозке

1. Расходы по выдаче несет Договаривающаяся Сторона, на территории которой они возникли. Однако, расходы, связанные с доставкой лица воздушным транспортом, несет Договаривающаяся Сторона, от которой исходит требование.

2. Расходы, связанные с транзитом, несет та Договаривающаяся Сторона, от которой исходит требование о выдаче.

Статья 82

Уведомление о результатах расследования уголовного дела

Договаривающиеся Стороны сообщают друг другу о результатах уголовного преследования против выданных ими лиц. Если выданное лицо было осуждено, то после вступления приговора в законную силу направляется его копия.

Раздел четвертый
ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Статья 83

1. Настоящий Договор подлежит ратификации.
2. Обмен ратификационными грамотами состоится в городе ...*Белград*....

Статья 84

1. Настоящий Договор вступит в силу по истечении тридцати дней после обмена ратификационными грамотами, и будет действовать в течение пяти лет.
2. Действие настоящего Договора продлевается каждый раз на пять лет, если ни одна из обеих Договаривающихся Сторон по меньшей мере за шесть месяцев до истечения срока действия Договора не заявит письменно о его расторжении. Договор теряет законную силу после истечения годичного срока, считая со дня его письменного денонсирования.
3. Настоящий Договор составлен в двух оригиналах каждый на монгольском, сербо-хорватском и русском языках, причем все три текста имеют одинаковую силу. В случае расхождения при толковании Договора, русский текст является решающим.

В удовлетворении сего Уполномоченные обеих Договаривающихся Сторон подписали настоящий Договор и скрепили печатями.

Совершено в г. ...*Улан-Баторе*... *8 июня*... 198*1*... года

ЗА
МОНГОЛЬСКУЮ НАРОДНУЮ
РЕСПУБЛИКУ

Орсево

ЗА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКУЮ ФЕДЕРАТИВНУЮ
РЕСПУБЛИКУ ЮГОСЛАВИЮ

Милан Вукотић

U G O V O R

IZMEDJU MONGOLSKE NARODNE REPUBLIKE I SOCIJALISTIČKE
FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE O PRUŽANJU PRAVNE
POMOĆI U GRADJANSKIM, PORODIČNIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Vlada Mongolske Narodne Republike i Savezno izvršno veće Skupštine Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, rukovo-
deći se obostranom željom da regulišu pitanja iz oblasti pravnih od-
nosa, odlučile su da u cilju obezbedjenja zaštite prava i interesa
gradjana dve zemlje zaključe Ugovor o pružanju pravne pomoći u gra-
djanskim, porodičnim i krivičnim stvarima.

U tu svrhu su imenovale za svoje opunomoćnike:

Prezidijum Velikog narodnog hurala Mongolske Narodne Repu-
blike Orgijn Žambaldorž, prvog zamenika ministra pravde Mongolske
Narodne Republike

Savezno izvršno veće Skupštine Socijalističke Federativne
Republike Jugoslavije Dušana Vukićevića, ambasadora Socijalističke
Federativne Republike Jugoslavije u Mongolskoj Narodnoj Republici
koji su se, posle razmene punomoćja, nadjenih u valjanoj i isprav-
noj formi, saglasili o sledećem:

D e o p r v i

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Pravna zaštita

1. Državljeni jedne strane ugovornice uživaju na teritori-
ji druge strane ugovornice istu pravnu zaštitu u pogledu ličnosti i
imovinskih prava kao i njeni sopstveni državljani.

2. Odredba prethodnog stava primenjuje se i na pravna lica.

Član 2.

Ukazivanje pravne pomoći

1. Strane ugovornice će jedna drugoj ukazivati pravnu pomoć u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima pod uslovima i na način predviđen ovim ugovorom.

2. Pravosudni organi ukazuju pravnu pomoć i drugim organima u čiju nadležnost spadaju stvari pomenute u stavu 1. ovog člana.

Član 3.

Obim pravne pomoći

Strane ugovornice ukazuju jedna drugoj pravnu pomoć upućivanjem i dostavljanjem isprava, razmenom obaveštenja o pitanjima zakonodavstva i sudskoj praksi, vršenjem pojedinih procesnih radnji, kao što su: pretresanje, dostavljanje materijalnih dokaza, ispitivanje okrivljenog, saslušanje svedoka, veštaka, stranaka i drugih lica, sudski uvidjaj i veštačenje.

Član 4.

Način opštenja

Prilikom ukazivanja pravne pomoći nadležni organi strana ugovornica međusobno opšte preko odgovarajućih organa, koje jedna drugoj saopštavaju diplomatskim putem.

Član 5.

Jezik opštenja

1. Sudovi i drugi organi strana ugovornica međusobno opšte službenim jezicima svoje države.

2. Zamolnica za ukazivanje pravne pomoći kao i prilozi moraju biti praćeni overenim prevodom na jednom od službenih jezika zamoljene strane ugovornice ili na ruskom jeziku.

Član 6.

Sadržina zamolnice

Zamolnica treba da sadrži sledeće podatke:

- a) naziv organa koji podnosi zamolnicu, a po mogućnosti naziv zamoljenog organa;
- b) naznačenje predmeta zamolnice;
- c) prezime i ime stranaka, njihovo državljanstvo, zanimanje, prebivalište ili boravište, za pravna lica treba navesti njihov naziv i stalno poslovno sedište;
- d) prezime, ime i adresu njihovih zastupnika;
- e) neophodne podatke koji se odnose na predmet zamolnice, a u krivičnim stvarima treba navesti i pravnu kvalifikaciju i opis dela.

Član 7.

Način postupanja po zamolnici

1. Prilikom ukazivanja pravne pomoći, zamoljeni organ primenjuje zakonodavstvo svoje države.
2. Ako zamoljeni organ nije nadležan da postupi po zamolnici, uputiće je nadležnom organu o čemu obaveštava organ koji je uputio zamolnicu.
3. Na molbu organa koji podnosi zamolnicu, organ kojem je upućena zamolnica blagovremeno obaveštava o mestu i datumu postupka po zamolnici.
4. U slučaju da pravna pomoć nije mogla biti ukazana zamoljeni organ vratiće pismena organu koji je podneo zamolnicu i istovremeno obavestiti o razlozima koji onemogućavaju da se postupi po zamolnici.

Član 8.

Način dostavljanja pismena

1. Zamoljeni organ vrši dostavljanje pismena u skladu sa propisima svoje zemlje, ukoliko su pismena snabdevena overenim prevodom u skladu sa članom 5. stav 2. ovog ugovora. Ako pismo ne odgovara navedenim uslovima, zamoljeni organ će pismo predati primaocu ako je on voljan da akt dobrovoljno primi.

2. Ako se pismo ne može uručiti na adresu označenu u zamolnici, zamoljeni organ će preduzeti mere za utvrđivanje adrese.

Član 9.

Potvrda o dostavljanju pismena

Dostavljanje se dokazuje potvrdom o dostavljanju, na kojoj mora biti naveden datum prijema, potpis primaoca i dostavljača kao i pečat suda, ili potvrdom organa iz koje se vidi da je dostavljanje izvršeno, kao i način i vreme dostavljanja.

Član 10.

Dostavljanje pismena sopstvenim državljanima

Obe strane ugovornice imaju pravo da preko svojih diplomatskih ili konzularnih predstavništava dostavljaju pismena svojim državljanima, ukoliko se oni dobrovoljno saglase da ih prime.

Član 11.

Pozivanje svedoka ili veštaka

1. Ako je neophodno da se na teritoriji jedne strane ugovornice sasluša kao svedok ili veštak lice koje se nalazi na teritoriji druge strane ugovornice, poziv u takvom slučaju treba uputiti preko nadležnog organa te strane ugovornice.

2. Poziv ne može sadržati pretnju sankcijom za slučaj neodazivanja pozvanog.

3. U molbi za dostavljanje poziva treba naznačiti iznos koji će se isplatiti svedoku ili veštaku za pokriće troškova i nagrade koja mu pripada. Na zahtev tih lica, strana ugovornica koja podnosi zamolnicu isplaćuje predujam za pokriće troškova.

Član 12.

Zaštita svedoka i veštaka

1. Svedok ili veštak koji se, bez obzira na svoje državljanstvo, dobrovoljno odazove na poziv nadležnog organa druge strane ugovornice, ne može na teritoriji te strane ugovornice biti gonjen ili lišen slobode zbog bilo kojeg krivičnog dela učinjenog pre prelaska granice te strane ugovornice, niti podvrgnut izvršenju kazne po ranije donetoj presudi. Isto tako ova lica ne mogu biti gonjena ili lišena slobode u vezi sa njihovim svedočenjem ili veštačenjem.

2. Svedok ili veštak gubi zaštitu iz stava 1. ovog člana ako ne napusti teritoriju odnosno strane ugovornice u roku od 15 dana od dana kad mu je organ koji ga je saslušao saopštio da njegovo prisustvo nije više neophodno. U taj rok se ne uračunava vreme za koje svedok ili veštak nije mogao napustiti teritoriju te strane ugovornice, zbog okolnosti koje nisu zavisile od njegove volje.

Član 13.

Obaveštenje o pitanjima zakonodavstva

Vrhovni sud Mongolske Narodne Republike i Savezni organ uprave nadležan za poslove pravosuđa Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije daju jedan drugom, na molbu, obaveštenja o propisima koji važe ili su važili u njihovim zemljama, kao i obaveštenja o pojedinim pravnim pitanjima iz sudske prakse.

Član 14.

Troškovi pravne pomoći

Strana ugovornica kojoj je upućena zamolnica neće zahtevati naknadu troškova za ukazivanje pravne pomoći. Strane ugovornice same snose sve troškove u vezi sa ukazivanjem pravne pomoći na njihovoj teritoriji.

Član 15.

Razmena isprava o ličnom stanju

1. Svaka od strana ugovornica dostavlja drugoj strani ugovornici izводе iz matičnih knjiga, koje se odnose na rođenje, zaključenje braka ili smrt državljanina druge strane ugovornice.

2. Izvodi iz stava 1. ovog člana dostavljaju se diplomatskom ili konzularnom predstavništvu druge strane ugovornice bez naplata taksa i troškova.

Član 16.

Dokazna snaga javnih isprava

Javne isprave izdate na teritoriji jedne strane ugovornice imaju na teritoriji druge strane ugovornice istu dokaznu snagu kao i njihove sopstvene isprave.

Član 17.

Odbijanje pravne pomoći

Jedna strana ugovornica može odbiti pravnu pomoć drugoj strani ugovornici ako bi ukazivanje pravne pomoći moglo naneti štetu suverenitetu ili bezbednosti države, ili ako je ona u suprotnosti sa osnovnim načelima zakonodavstva strane kojoj je upućen zahtev.

D e o d r u g i

PRAVNA POMOĆ U GRADJANSKIM I PORODIČNIM STVARIMA

1. SUDSKI TROŠKOVI

Obezbedjenje parničnih troškova

Član 18.

Državljanima jedne strane ugovornice koji se pojavljuju pred sudom druge strane ugovornice i borave na teritoriji jedne od strana

ugovornica ne podležu obavezi polaganja obezbedjenja za parnične troškove samo zbog toga što su stranci ili što u datoj zemlji nemaju prebivalište ili boravište.

Član 19.

1. Ako je državljanima koji su oslobođeni od polaganja sudskih troškova, shodno članu 18. ovog ugovora, pravnosnažnom sudskom presudom izračena obaveza da na teritoriji jedne strane ugovornice nadoknade sudske troškove, tada odgovarajući sud na teritoriji druge strane ugovornice odobrava, na zahtev, besplatnu prinudnu naplatu tih troškova.

2. U sudske troškove spadaju takodje i troškovi nastali u vezi sa sastavljanjem potvrda, prevoda i overa isprava.

Član 20.

1. Sud koji odobrava izvršenje odluke o prinudnoj naplati sudskih troškova ograničava se samo na utvrđivanje pravnosnažnosti i izvršnosti odluke.

2. U pogledu podnošenja zahteva za izvršenje i priloga shodno se primenjuju odredbe člana 57. ovog ugovora.

Član 21.

O zahtevu za izvršenje u smislu člana 20. ovog ugovora shodno se primenjuju odredbe iz člana 58. ovog ugovora.

Član 22.

Troškove za sastavljanje potvrda, prevoda i overa isprava navedenih u članu 19. ovog ugovora određuje sud koji je stvar rešavao u prvom stepenu ili sud koji je nadležan da izda odobrenje za prinudno izvršenje. Sud koji je nadležan za izdavanje odobrenja za prinudno izvršenje, utvrđuje visinu troškova u vezi sa prinudnim izvršenjem.

Oslobodjenje od troškova postupka

Član 23.

Državljanima jedne strane ugovornice oslobadja se na teritoriji druge strane ugovornice plaćanja sudskih taksa i troškova pod istim uslovima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljani.

Član 24.

1. Isprave o ličnom i porodičnom stanju, o zaradi i imovini, izdaje nadležni organ strane ugovornice na čijoj teritoriji lice koje podnosi zahtev ima prebivalište ili boravište.

2. Ako lice koje podnosi zahtev nema na teritoriji te strane ugovornice prebivalište ili boravište dovoljna je isprava izdata od diplomatskog ili konzularnog predstavništva njegove države.

3. Sud koji odlučuje o zahtevu za oslobodjenje od plaćanja sudskih troškova i taksa, može proveriti tačnost podnetih isprava i zatražiti dopunske podatke.

Član 25.

1. Državljanin jedne strane ugovornice koji želi da podnese zahtev za oslobodjenje od taksi i troškova postupka pred sudom druge strane ugovornice može usmeno podneti zahtev sudu koji je nadležan po mestu njegovog prebivališta ili boravišta koji takav zahtev unosi u zapisnik. Sud dostavlja sudu druge strane ugovornice taj zapisnik zajedno sa potvrdom izdatom u skladu sa stavom 1. člana 24. ovog ugovora i zajedno sa ostalim ispravama koje je priložio podnosilac zahteva.

2. Istovremeno sa zahtevom za oslobodjenje od sudskih taksa i troškova može se podneti i predlog za pokretanje parničnog ili drugog postupka.

2. LIČNI STATUS

Član 26.

Poslovna sposobnost

Poslovna sposobnost fizičkog lica određuje se po zakonu strane ugovornice čije državljanstvo ima to lice.

Član 27.

Lišenje i ograničenje poslovne sposobnosti

1. Za lišenje ili ograničenje poslovne sposobnosti ~~mero-~~ davno je pravo i nadležan je organ one strane ugovornice čiji je državljanin lice o čijoj se poslovnoj sposobnosti odlučuje.

2. Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se i prilikom vraćanja poslovne sposobnosti.

3. Ako nadležni organ jedne strane ugovornice smatra da postoje razlozi za lišenje ili ograničenje poslovne sposobnosti državljanina druge strane ugovornice koji ima prebivalište ili boravište na teritoriji te strane ugovornice, obavestiće o tome diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge strane ugovornice, a po potrebi preduzeće i odgovarajuće mere za zaštitu dotičnog lica ili njegove imovine.

4. Ako nadležni organ strane ugovornice čiji je državljanin dotično lice u roku od 6 meseci ne pokrene postupak ili se o tom ne izjasni, postupak za lišenje ili ograničenje poslovne sposobnosti sprovodi organ druge strane ugovornice primenjujući zakon obe strane ugovornice, a odluka o tome upućuje se nadležnom organu druge strane ugovornice.

Član 28.

Proglašenje nestanka ili smrti

1. Proglašenje jednog lica nestalim ili umrlim, i utvrđivanje činjenice smrti spada u nadležnost suda strane ugovornice čije

ji je državljanin bilo to lice u vreme kada je prema poslednjim podacima još bilo u životu.

2. Sud jedne strane ugovornice može, na molbu zainteresovanog lica koje živi na njenoj teritoriji i čija su prava i interesi zasnovani na zakonu te strane ugovornice, proglasiti državljanina druge strane ugovornice nestalim ili umrlim kao i utvrditi činjenicu smrti.

3. Proglašenje nestalim ili umrlim i utvrđivanje činjenice smrti po stavu 2. ovog člana može se vršiti bilo pod uslovima predviđenim u nacionalnom zakonu nestalog ili umrlog lica bilo pod uslovima predviđenim u zakonu strane ugovornice čiji sud donosi odluku.

4. Odluka doneta po stavu 2. ovog člana imaće pravno dejstvo samo na teritoriji one strane ugovornice čiji je sud doneo takvu odluku.

5. Na zahtev zainteresovanog lica nadležan sud strane ugovornice na čijoj teritoriji je bila doneta odluka na osnovu stava 2. ovog člana, po potrebi, ukinuće ili izmeniti ovu odluku, ako je sud naveden u stavu 1. ovog člana doneo odluku u ovoj stvari.

3. PORODIČNE STVARI

Član 29.

Sklapanje braka

1. Uslovi za sklapanje braka procenjuju se za svako lice po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin to lice u vreme sklapanja braka.

2. Odredba prethodnog stava ne isključuje primenu zakona strane ugovornice na čijoj se teritoriji brak sklapa, ako su u pitanju takve smetnje zbog kojih je sklapanje braka zabranjeno.

3. Forma sklapanja braka određuje se na osnovu zakona one strane ugovornice na čijoj se teritoriji brak sklapa.

4. Diplomatska ili konzularna predstavništva strana ugovornica mogu sklapati brak samo u slučaju ako su oba lica koja stupaju u brak njihovi državljani.

Član 30.

Lični i imovinski odnosi bračnih drugova

1. Lični i imovinski odnosi bračnih drugova regulišu se po zakonu one strane ugovornice čiji su državljani oba bračna druga.

2. Ako je jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice, a drugi državljanin druge strane ugovornice, njihovi lični i imovinski odnosi regulišu se po zakonu one strane ugovornice na čijoj teritoriji bračni drugovi imaju ili su imali poslednje zajedničko prebivalište.

Član 31.

Razvod braka

1. Razvod braka se reguliše po zakonu one strane ugovornice čiji su državljani bračni drugovi u vreme podnošenja tužbe za razvod braka.

2. Ako bračni drugovi imaju različito državljanstvo u vreme podnošenja tužbe za razvod braka, razvod braka se reguliše po zakonu strane ugovornice u kojoj imaju ili su imali poslednje zajedničko prebivalište.

Član 32.

Nevažnost braka

Nevažnost braka reguliše se po pravu strane ugovornice po kome je brak sklopljen.

Član 33.

Nadležnost za bračne odnose

Za odlučivanje u slučajevima iz čl. 30-32. ovog ugovora nadležan je sud strane ugovornice čiji su državljani bračni drugovi, ili sud strane ugovornice u kojoj oni imaju ili su imali poslednje zajedničko prebivalište.

Član 34.

Pravni odnosi između roditelja i dece

1. Pravni odnosi između roditelja i dece regulišu se po zakonu one strane ugovornice čiji su državljani.

2. Ako roditelji i deca imaju različito državljanstvo, njihovi odnosi regulišu se po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin dete.

3. Odnosi između majke deteta i oca deteta, ako u vreme rođenja deteta brak nije bio sklopljen, regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji su oni državljani, a ako imaju različito državljanstvo po zakonu strane ugovornice u kojoj imaju ili su imali poslednje zajedničko prebivalište.

Član 35.

Utvrđivanje ili osporavanje očinstva ili materinstva

Utvrđivanje ili osporavanje očinstva ili materinstva, kao i utvrđivanje činjenice da je dete rodjeno u braku, reguliše se po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin dete.

Član 36.

Nadležnost za odnose roditelja i dece

1. Za odlučivanje u slučajevima iz čl. 34. i 35. ovog ugovora nadležan je sud one strane ugovornice čiji je državljanin dete.

2. Ako tužilac i tuženi imaju prebivalište na teritoriji jedne od strana ugovornica, nadležan je isto tako i sud te strane ugovornice, s tim što se primenjuju odredbe čl. 34. i 35. ovog ugovora.

Član 37.

Uslovi za usvojenje

1. Uslovi za usvojenje regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji su državljani usvojilac i usvojenik, a ako usvojilac i usvojenik imaju različito državljanstvo primenjuje se i zakon one strane ugovornice čiji je državljanin usvojilac i zakon strane ugovornice čiji je državljanin usvojenik.

2. Ako bračni drugovi zajednički usvajaju, a imaju različito državljanstvo, uslovi za usvojenje regulišu se po zakonu obe strane ugovornice.

3. Odredbe stava 1. i 2. ovog člana primenjuju se i na prestanak usvojenja.

Član 38.

Nadležnost za usvojenje

Za odlučivanje o usvojenju i o prestanku usvojenja, nadležan je organ one strane ugovornice čiji su državljani usvojilac i usvojenik ili organ strane ugovornice u kojoj oni imaju ili su imali poslednje zajedničko prebivalište.

4. STARATELJSTVO

Član 39.

Stavljanje pod starateljstvo

1. Za stavljanje pod starateljstvo (tutela i curatela) i prestanak starateljstva merodavan je zakon i nadležan je organ

one strane ugovornice čiji je državljanin lice koje se stavlja pod starateljstvo (u daljem tekstu: štíćenik).

2. Pravni odnosi između staraoca i štíćenika regulišu se po zakonu one strane ugovornice čiji je organ postavio staraoca.

3. Obaveza prihvatanja starateljstva reguliše se po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin staralac.

4. Odluka organa jedne strane ugovornice o stavljanju pod starateljstvo i o prestanku njenog važenja koja se odnosi na njenog državljanina priznaje se i na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 40.

Privremene mere zaštite

1. Ako je potrebno da se preduzmu mere za zaštitu prava i interesa državljanina jedne od strana ugovornica koji ima prebivalište ili boravište ili imovinu na teritoriji druge strane ugovornice, nadležni organ te strane ugovornice obavestiće o tome odmah diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

2. U neodložnim slučajevima, organi druge strane ugovornice mogu, u skladu sa svojim zakonom preduzeti potrebne mere, o čemu odmah obavestavaju diplomatsko ili konzularno predstavništvo u skladu sa stavom 1. ovog člana. Preduzete mere ostaju na snazi dok nadležni organ ne donese drukčiju odluku.

Član 41.

Ustupanje starateljstva

1. Organ strane ugovornice koji je nadležan u skladu sa članom 39. stav 1. ovog ugovora može ustupiti organu druge strane ugovornice staranje nad licem koje je pod starateljstvom, ako ono na teritoriji te strane ugovornice ima prebivalište ili boravište ili imovinu. Ustupanje staranja stupa na snagu kada zamoljeni organ

strane ugovornice primi na sebe staranje i o tome obavesti organ strane ugovornice od koga potiče zahtev.

2. Organ strane ugovornice koji je prema stavu 1. ovog člana prihvatio staranje vrši staranje u skladu sa zakonom svoje države, ali nema pravo da donosi odluke o ličnom statusu štice-
ni-
ka.

5. ZAOSTAVŠTINE

Član 42.

Načelo jednakosti

1. Državljanima jedne strane ugovornice uživaju ista nasledna prava kao i državljani druge strane ugovornice u pogledu zakonskog ili testamentarnog nasledjivanja imovine koja se nalazi na teritoriji druge strane ugovornice.

2. Državljanima jedne strane ugovornice mogu testamentom raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge strane ugovornice.

3. Državljanima jedne strane ugovornice mogu putem pravnog posla raspolagati nepokretnom imovinom koju su na osnovu nasledjivanja stekli na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 43.

Primena naslednog prava

1. Pravo nasledja pokretne imovine reguliše se po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u momentu svoje smrti.

2. Pravo nasledja nepokretne imovine reguliše se po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji nasledjena imovina nalazi.

3. Koja se imovina smatra pokretnom ili nepokretnom određuje se po zakonu strane ugovornice na čijoj teritoriji se imovina nalazi.

Član 44.

Zaostavština bez nasljednika

Pokretna imovina bez nasljednika predaje se strani ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u momentu svoje smrti, a nepokretna imovina pripada strani ugovornici na čijoj se teritoriji ona nalazi.

Član 45.

Testament

1. Sposobnost za pravljenje ili opozivanje testamenta, kao i za osporavanje zbog nedostatka u volji procenjuje se po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u vreme kada je napravio ili opozvao testament.

2. Forma u kojoj se sastavlja ili opoziva testament procenjuje se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u vreme sastavljanja ili opozivanja testamenta. Testament je punovažan u pogledu forme sastavljanja ili opozivanja i u slučaju kada je sastavljen u skladu sa zakonom strane ugovornice na čijoj je teritoriji sastavljen ili opozvan.

Član 46.

Izveštaj o smrti

1. Ako na teritoriji jedne strane ugovornice umre državljanin druge strane ugovornice, nadležan organ je dužan da bez odlaganja o tome obavesti diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge strane ugovornice i da saopšti sve što mu je poznato o nasleđnicima, o njihovom prebivalištu ili boravištu, o obimu i vrednosti zaostavštine, kao i o tome da li postoji testament. Ova odredba se primenjuje i u slučaju kad nadležni organ jedne strane ugovornice sazna da je državljanin druge strane ugovornice koji je umro van

teritorije obe strane ugovornice ostavio imovinu na teritoriji njegove države.

2. Ako diplomatsko ili konzularno predstavništvo ranije sazna za smrt, dužno je da o tome izvesti organ koji je nadležan da preduzima mere u pogledu zaštite zaostavštine.

Član 47.

Mere za očuvanje zaostavštine

1. Ako se na teritoriji jedne strane ugovornice nalazi zaostavština državljanina druge strane ugovornice, nadležni organ, u skladu sa zakonodavstvom svoje zemlje preduzeće mere neophodne za očuvanje i upravljanje zaostavštine.

2. O merama koje se preduzimaju u skladu sa stavom 1. ovog člana obaveštava se, bez odlaganja, diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge strane ugovornice koje neposredno ili preko punomoćnika može učestvovati u sprovođenju tih mera, kao i predložiti da se njihovo preduzimanje odloži, izmeni ili ukine.

Član 48.

Ovlašćenje diplomatskog ili konzularnog predstavništva u ostavinskom postupku

Diplomatsko ili konzularno predstavništvo jedne strane ugovornice ima pravo da pred organima druge strane ugovornice, bez posebnog punomoćja, zastupa u ostavinskim stvarima svoje državljanine, ukoliko su odsutni ili nisu odredili punomoćnika.

Član 49.

Predaja zaostavštine

Ako po okončanju ostavinskog postupka treba predati pokretne stvari nasledniku državljaninu druge strane ugovornice, koji ima prebivalište, odnosno boravište na teritoriji te strane ugovor-

nice, ova imovina predaće se diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane ugovornice čiji je državljanin naslednik pod uslovom da je:

- a) nadležan organ pozvao, ukoliko je to predviđeno propisima strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi imovina, poverioce ostavioca da prijave svoja potraživanja;
- b) plaćena nasledna taksa, odnosno namirena ili obezbeđena prijavljena potraživanja;
- c) nadležan organ saglasan sa iznošenjem stvari.

Član 50.

Nadležnost u ostavinskim stvarima

1. Raspravljanje pokretne zaostavštine spada u nadležnost organa strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u momentu smrti, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

2. Raspravljanje nepokretne zaostavštine spada u nadležnost organa strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi ta imovina.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana primenjuju se shodno i na sporove koji nastanu na osnovu naslednog prava.

4. Ako se pokretna nasledjena imovina posle smrti državljanina jedne od strana ugovornica nalazi na teritoriji druge strane ugovornice, i ako se s tim slažu svi naslednici, na molbu naslednika ili lica koja se odriču nasledstva, ostavinski postupak vodi nadležni organ te strane ugovornice.

Član 51.

Otvaranje i proglašenje testamenta

1. Otvaranje i proglašenje testamenta spada u nadležnost organa koji vodi ostavinski postupak one strane ugovornice na čijoj teritoriji se testament nalazi.

2. Ako je organ jedne strane ugovornice proglasio testament državljanina druge strane ugovornice, overen prepis testamen-

ta, zajedno sa podacima o stanju testamenta i prepisom zapisnika o proglašenju testamenta, a po potrebi i originalni testament, dostaviće se nadležnom organu strane ugovornice čiji je državljanin bio zaveštalac. Ovako će se postupiti i u slučaju ako je za raspravljavanje zaostavštine nadležan i organ druge strane ugovornice.

6. PRIZNANJE I IZVRŠENJE SUDSKIH ODLUKA

Član 52.

Odluke koje podležu priznanju i izvršenju

1. U skladu sa odredbama ovog ugovora obe strane ugovornice priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji sledeće odluke donešene na teritoriji druge strane ugovornice:

- a) sudske odluke u građanskim i porodičnim stvarima;
- b) odluke izbranih sudova;
- c) sudske odluke u krivičnim stvarima u vezi sa imovinsko-pravnim zahtevima (naknada štete, povraćaj stvari i sl.).

2. Pod odlukama podrazumevaju se i poravnanja zaključena pred redovnim ili izbranim sudom o imovinskim zahtevima u slučaju predviđenom u stavu 1. tač. a) i b) ovog člana.

3. Sudskim odlukama u smislu stava 1. tačka a) ovog člana smatraju se i odluke o nasledjivanju donesene od organa jedne strane ugovornice koji je po propisima te strane ugovornice nadležan za ostavinski postupak.

Član 53.

Uslovi za priznanje i izvršenje odluke

Odluke iz člana 52. ovog ugovora priznaće se i izvršiti pod sledećim uslovima:

a) ako je odluka pravosnažna i izvršna u skladu sa zakonom strane ugovornice na čijoj je teritoriji donesena;

b) ako je sud strane ugovornice na čijoj je teritoriji donesena odluka nadležan u skladu sa zakonom strane ugovornice na čijoj se teritoriji zahteva priznanje ili izvršenje te odluke;

c) ako je stranka (ili njen zastupnik), koja nije učestvovala u postupku, a protiv koje je bila donesena odluka, prema zakonu strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donesena, bila uredno i blagovremeno obaveštena o vođenju postupka, a u slučaju procesne nesposobnosti stranke - da je bila pravilno zastupana;

d) ako o istoj stvari između istih stranaka nije donesena pravosnažna odluka nadležnog suda one strane ugovornice na čijoj teritoriji ta odluka podleže priznanju ili izvršenju, ili ako kod suda te strane ugovornice nije ranije bio pokrenut postupak u toj stvari;

e) ako priznanje ili izvršenje odluke nije u suprotnosti sa osnovnim načelima zakonodavstva strane ugovornice na čijoj teritoriji ta odluka treba da bude priznata ili izvršena.

Član 54.

Dopunski uslovi za priznanje i izvršenje odluke izbranog suda

Odluke izbranih sudova priznaju se i izvršuju u skladu sa članom 53. ovog ugovora, kao i ako budu ispunjeni sledeći dopunski uslovi:

a) ako je odluka donesena na osnovu pismenog sporazuma o nadležnosti izbranog suda;

b) ako je izbrani sud doneo odluku u okviru svojih ovlašćenja predviđenih sporazumom;

c) ako je sporazum o nadležnosti izbranog suda punovažan po zakonu strane ugovornice na čijoj teritoriji odluku treba priznati ili izvršiti.

Član 55.

Priznanje odluke o ličnom statusu državljana druge strane ugovornice

Pravnosnažne sudske odluke jedne strane ugovornice o razvodu ili nevažnosti braka, o proglašenju nestalim ili umrlim, o utvrdjivanju činjenice smrti i o poslovnoj sposobnosti ako se odnose na njene sopstvene državljane, priznaju se na teritoriji druge strane ugovornice bez ikakvog preispitivanja.

Član 56.

Troškovi u vezi sa izvršenjem odluke

U pogledu troškova u vezi sa prinudnim izvršenjem odluka primenjuje se zakon one strane ugovornice na čijoj se teritoriji odluka izvršuje.

Član 57.

Zahtev za priznanje ili dozvolu izvršenja

1. Zahtev za priznanje ili izvršenje odluke može se podneti neposredno nadležnom sudu strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka podleže izvršenju ili sudu koji je u toj stvari doneo odluku u prvom stepenu, u kom slučaju se zahtev dostavlja na način predviđen u članu 4. ovog ugovora.

2. Uz zahtev se prilaže:

a) sudske odluka ili njen overeni prepis sa službenom potvrdom o njenoj pravnosnažnosti i izvršnosti, ukoliko to ne proizilazi iz same odluke;

b) potvrda da je stranka koja nije učestvovala u postupku, a protiv koje je donesena odluka, bila uredno i blagovremeno obavještena o vođenju postupka, a u slučaju njene procesne nesposobnosti da je bila zastupana u skladu sa članom 53. tačka c) ovog ugovora;

c) overen prevod isprava navedenih u tač. a) i b) na način predviđen u članu 5. stav 2. ovog ugovora.

3. Ako se izvršenje traži na osnovu odluke izbranog suda, priložiće se i overeni prevod sporazuma o nadležnosti izbranog suda u stvari u kojoj se izvršenje traži.

Član 58.

Način priznanja i izvršenja

1. Sud strane ugovornice rešava zahtev za priznanje ili izvršenje i sprovodi izvršenje u skladu sa zakonom svoje zemlje, ukoliko ovim ugovorom nije drukčije predviđeno.

2. Sud iz stava 1. ovog člana ograničiće se na utvrđivanje postojanja uslova predviđenih u čl. 52-55. i članu 57. ovog ugovora, i ako utvrdi da ti uslovi postoje, priznaće odluku, odnosno dozvoliće izvršenje.

Član 59.

Vremensko ograničenje izvršenja

Sudske odluke predviđene u članu 52. ovog ugovora koje se odnose na imovinske zahteve izvršiće se ako su postale pravna-
nažne i izvršne posle stupanja na snagu ovog ugovora.

Član 60.

Transfer novca i iznošenje stvari

Odredbama ovog ugovora ne dira se u propise strana ugovornica koji se odnose na transfer novca ili iznošenje stvari.

D e o t r e ć i

PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 61.

Obaveza pokretanja krivičnog postupka

1. Svaka strana ugovornica se obavezuje da na zahtev druge strane ugovornice pokrene, u skladu sa svojim unutrašnjim zakonima, krivični postupak protiv svojih državljana, ako su na teritoriji druge strane ugovornice izvršili krivično delo koje povlači izdavanje.

2. Uz zahtev se podnose podaci o izvršenom krivičnom delu, svi postojeći dokazi i izvod iz zakona koji se odnosi na odnosno krivično delo.

3. Zamoljena strana ugovornica obavezna je da izvesti drugu stranu ugovornicu o rezultatu krivičnog gonjenja. Ako je o toj stvari doneta presuda koja je postala pravosnažna, tada se njen prepis prilaže uz izveštaj.

Član 62.

Odbijanje pravne pomoći

Ukazivanje pravne pomoći u krivičnim stvarima može se odbiti:

- a) u slučajevima predviđenim u članu 17. ovog ugovora;
- b) ako se pravna pomoć traži za krivično delo koje i po zakonu zamoljene strane ugovornice ne predstavlja krivično delo.

Član 63.

Obaveštenje o osudama i istrazi

1. Svaka strana ugovornica obavestiće drugu stranu o pravosnažnim osudjujućim presudama koje su doneli njihovi sudovi protiv državljanina druge strane ugovornice.

2. Obaveštenje u skladu sa stavom 1. ovog člana dostavlja se na jednom od jezika predviđenih u članu 5. ovog ugovora i mora

sadržati najneophodnije podatke o krivičnom delu i izrečenoj sankciji.

3. Podaci navedeni u stavu 1. i 2. ovog člana upućuju se drugoj strani ugovornici najkasnije početkom naredne godine.

4. Na molbu strana ugovornica one dostavljaju jedna drugoj podatke o licima koja su državljani druge strane ugovornice, koja se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge strane ugovornice.

5. Obaveštenje predviđeno u stavu 4. ovog člana dostavlja se diplomatskim putem.

Član 64.

Zahtev za pretresanje i zaplenu stvari

Zamolnici za pretresanje i zaplenu stvari udovoljiće se samo ako se odnosi na delo koje je kažnjivo prema pravu zamoljene strane ugovornice i ako izvršenje zamolnice nije u suprotnosti s pravom zamoljene strane ugovornice.

Član 65.

Obaveza izdavanja

Strane ugovornice se obavezuju da će saglasno odredbama i uslovima predviđenim u ovom ugovoru, na zahtev, jedna drugoj izdavati lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji radi krivičnog gonjenja ili radi izvršenja kazne.

Član 66.

Krivična dela koja povlače izdavanje

1. Izdavanje radi krivičnog gonjenja odobrava se samo za ona krivična dela za koja je po zakonu obe strane ugovornice propisana kazna lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine ili teža kazna.

2. Izdavanje radi izvršenja kazne lišenja slobode odobrava se samo ako je presudom izrečena kazna lišenja slobode duža od jedne godine ili teža kazna.

Član 67.

Odbijanje izdavanja

Zahtev za izdavanje odbiće se ako je:

- a) lice čije se izdavanje zahteva državljanin zamoljene strane ugovornice;
- b) krivično delo izvršeno na teritoriji zamoljene strane ugovornice;
- c) nemoguće pokrenuti krivični postupak ili izvršiti presudu zbog zastarelosti, amnestije ili nekog drugog zakonskog osnova predviđenog zakonom jedne ili druge strane ugovornice;
- d) lice čije se izdavanje traži za isto krivično delo na teritoriji zamoljene strane ugovornice već pravosnažno osuđeno ili je doneta pravosnažna odluka o obustavljanju krivičnog postupka;
- e) krivični postupak po zakonu jedne strane ugovornice moguće pokrenuti samo po privatnoj tužbi, a ona nije blagovremeno podneta;
- f) po zakonu jedne od strana ugovornica zabranjeno izdavanje.

Član 68.

Obaveštenje o razlozima odbijanja izdavanja

Ako zamoljena strana ugovornica odbije izdavanje traženog lica, obaveštava bez odlaganja drugu stranu ugovornicu o razlozima odbijanja.

Član 69.

Zahtev za izdavanje

1. Zahtev se podnosi u pismenoj formi.
2. Uz zahtev se prilaže:
 - a) overen prepis odluke o pritvaranju ili prepis pravosnažne presude;
 - b) podaci o identitetu, državljanstvu i drugi dokumenti koji se odnose na okrivljenog odnosno osudjenog;
 - c) lični opis okrivljenog odnosno osudjenog, a po mogućnosti njegovu fotografiju i otiske prstiju;
 - d) opis krivičnog dela i njegovu pravnu kvalifikaciju;
 - e) tekst krivičnog zakona strane ugovornice koja podnosi zahtev po kojem se kvalifikuje krivično delo.
3. Ako se pokaže da su dostavljeni podaci nedovoljni za donošenje odluke o izdavanju, zamoljena strana ugovornica zatražiće dopunske podatke i odrediti rok u kojem treba dostaviti te podatke. Na molbu taj rok se može produžiti.

Član 70.

Lišenje slobode lica čije se izdavanje traži

Po prijemu zahteva za izdavanje pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, zamoljena strana ugovornica odmah preduzima mere za pronalaženje lica čije se izdavanje traži, a po potrebi može ga i pritvoriti.

Član 71.

Privremeno lišenje slobode

1. Lice koje podleže izdavanju može, na zahtev, biti pritvoreno i pre podnošenja zahteva za izdavanje, ako se nadležni organ strane ugovornice od koje zahtev potiče poziva na odluku o lišenju

slobode tog lica ili na pravnosnažnu presudu, pri čemu taj organ istovremeno izveštava da je upućen zahtev za izdavanje. Takav zahtev se može uputiti poštom, telegramom, telefonom ili drugim sličnim načinom.

2. Nadležni organ jedne strane ugovornice može i bez zahteva predviđenog u stavu 1. ovog člana lišiti slobode lice koje boravi na njenoj teritoriji, ako ima dovoljno dokaza da je ono na teritoriji druge strane ugovornice izvršilo krivično delo iz člana 66. ovog ugovora.

3. O lišenju slobode iz stava 1. i 2. ovog člana treba obavestiti drugu stranu ugovornicu bez odlaganja.

4. Lice privremeno lišeno slobode može biti pušteno na slobodu, ako u roku od 45 dana od dana dobijanja obaveštenja o pritvaranju, zamoljena strana ne primi zahtev za izdavanje sa priložima iz člana 69. stav 2. ovog ugovora.

Član 72.

Puštanje na slobodu

Lice koje je zamoljena strana ugovornica lišila slobode, biće pušteno na slobodu ako strana ugovornica od koje potiče zahtev za izdavanje ne podnese u roku predviđenom u članu 69. stav 3. ovog ugovora dopunske podatke za lice čije se izdavanje traži.

Član 73.

Predaja izdatog lica

1. Ako zamoljena strana ugovornica odobri izdavanje obavešćuje stranu ugovornicu koja je tražila izdavanje o mestu i vremenu predaje izdatog lica.

2. Ako strana ugovornica od koje potiče zahtev ne preuzme izdato lice na odredjenom mestu u toku od mesec dana posle datuma odredjenog za predaju, to lice biće pušteno na slobodu.

3. Ako zahtev za izdavanje bude dostavljen kasnije, puštanje na slobodu predviđeno u članu 71. stav 4., 72. i stavu 2. ovog člana ne sprečava ponovno lišenje slobode i izdavanje.

Član 74.

Odlaganje izdavanja

Ako je protiv lica čije se izdavanje traži pokrenut krivični postupak ili je ono osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela na teritoriji zamoljene strane ugovornice, u tom slučaju izdavanje se može odložiti do okončanja krivičnog postupka ili do izdržanja izrečene kazne. Razlozi odlaganja izdavanja saopštiće se drugoj strani ugovornici.

Član 75.

Privremeno izdavanje

Ako bi odlaganje izdavanja dovelo do zastarelosti krivičnog gonjenja ili bi ozbiljno otežalo istragu protiv lica čije se izdavanje traži, to se lice može na osnovu obrazloženog zahteva privremeno predati radi sprovođenja krivičnog postupka. Strana ugovornica od koje zahtev potiče obavezna je da vrati lice čije se izdavanje traži najkasnije u roku od tri meseca od dana njegove predaje. U opravdanim slučajevima taj rok se može i produžiti.

Član 76.

Način sprovođenja izdavanja

Ako ovim ugovorom nije drukčije određeno za izdavanje i privremeno lišenje slobode primenjuje se zakon strane ugovornice kojoj je zahtev upućen.

Član 77.

Ograničenje gonjenja izdatog lica

1. Lice koje se izdaje ne može se, bez saglasnosti strane ugovornice kojoj je zahtev upućen pozivati na krivičnu odgovornost

i osuditi niti lišiti slobode ili izdati trećoj državi zbog krivičnog dela izvršenog pre izdavanja i zbog kojeg nije bilo izdato.

2. Ta saglasnost nije potrebna:

a) ako izdato lice u roku od mesec dana po okončanju krivičnog postupka o tom delu, odnosno po izdržanoj kazni nije napustilo teritoriju strane ugovornice kojoj je bilo izdato. U taj rok ne uračunava se vreme u kome izdato lice bez svoje krivice nije moglo da napusti teritoriju strane ugovornice od koje potiče zahtev;

b) ako je izdato lice napustilo teritoriju strane ugovornice kojoj je bilo izdato ali se posle ponovo dobrovoljno tamo vratilo.

Član 78.

Zahtev više država za izdavanje

Ako je više država podnelo zahtev za izdavanje istog lica zbog istog ili različitih krivičnih dela, zamoljena strana ugovornica odlučuje čijem će zahtevu udovoljiti, imajući u vidu državljanstvo traženog lica, mesto izvršenja i težinu krivičnog dela.

Član 79.

Predaja predmeta

1. Nadležni organi strana ugovornica predaće jedna drugoj bez posebnog traženja, po mogućstvu istovremeno sa izdatim licem, sve predmete pribavljene izvršenjem krivičnog dela, kao i novac i druge vrednosti dobijene za te predmete, i sve druge predmete koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku.

2. Predmeti navedeni u stavu 1. ovog člana predaće se i kad se izdavanje traženog lica ne može izvršiti usled njegove smrti ili beksta.

3. Pravo države od koje zahtev potiče ili trećih lica na ove predmete ostaju nedirnuta. Ako postoje takva prava, ti predmeti

će po okončanju parničnog postupka i bez odlaganja i besplatno biti vraćeni zamoljenoj strani ugovornici u cilju predaje licima koja na njih imaju pravo.

4. Zamoljena strana ugovornica može privremeno zadržati te predmete ili postaviti uslov da se obavezno i što pre vrate, ukoliko su joj potrebni u drugom krivičnom postupku.

Član 80.

Tranzitni prevoz

1. Svaka strana ugovornica obavezuje se da na molbu druge strane ugovornice odobri preko svoje teritorije prevoz onih lica koja treća država izdaje drugoj strani ugovornici. Strane ugovornice nisu obavezne da odobre takav prevoz ako izdavanje nije predviđeno odredbama ovog ugovora.

2. Zahtev za odobrenje tranzitnog prevoza mora se podneti i sastaviti na isti način kao i zahtev za izdavanje.

3. Zamoljena strana ugovornica mora obezbediti da lice koje se izdaje, na njenoj teritoriji ne pobegne u toku tranzita.

Član 81.

Troškovi za izdavanje i tranzitni prevoz

1. Troškove za izdavanje lica snosi ona strana ugovornica na čijoj su teritoriji ti troškovi nastali, osim troškova nastalih u vezi sa upućivanjem izdatog lica avionom, koje snosi strana ugovornica od koje potiče zahtev za izdavanje.

2. Troškove nastale u vezi sa tranzitom snosi strana ugovornica od koje potiče zahtev za izdavanje.

Član 82.

Obaveštenje o rezultatima krivičnog postupka

Strane ugovornice obaveštavaju jedna drugu o rezultatima krivičnog postupka protiv izdatog lica. Ako je izdato lice bilo osuđeno, po pravnosnažnosti presude, dostavlja se njen prepis.

D e o č e t v r t i

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 83.

1. Ovaj ugovor podleže ratifikaciji.
2. Razmena ratifikacionih instrumenata izvršiće se u gradu BEOGRADU.

Član 84.

1. Ovaj ugovor stupa na snagu tridesetog dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata, a važiće pet godina.

2. Važnost ovog ugovora će se produžavati za sledeći period od pet godina ako nijedna od dve strane ugovornice pismenim putem ne otkáže ugovor najmanje šest meseci pre isteka roka njegove važnosti. Ugovor gubi zakonsku snagu posle isteka roka od godinu dana računajući od datuma njegovog otkazivanja pismenim putem.

3. Ovaj ugovor je sačinjen u dva izvorna primerka, svaki od njih na mongolskom, srpskohrvatskom i ruskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta podjednako verodostojna. U slučaju razlike u tumačenju ugovora, merodavan je ruski tekst.

U potvrdu čega su punomoćnici dve strane ugovornice potpisali ovaj ugovor i na isti stavili pečat.

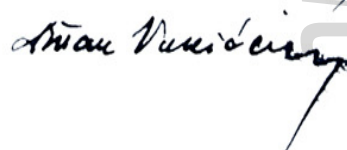
Sačinjeno u *ULAN-BATORU, 8 JUNA*

1981. godine.

Za Mongolsku Narodnu
Republiku

Za Socijalističku Federativnu
Republiku Jugoslaviju

АШИГЛАЛТЫН ХУВЬ

Gedegedo hereit aa Doi